

Mücadele

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

NİSAN 1979

Sayı 31

Fiyatı 1 DM

SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR !

Bilindiği gibi Ecevit hükümeti 26 Aralık 1978'de sıkıyönetimi Kahramanmaraş'taki faşist kitle katliamını bahane ederek ilan etmişti.

Bu dönem zarfında Türkiye halkı sıkıyönetimin özünde kısıtli olan, zorlu mücadeleler sonucu elde ettiği demokratik hak ve özgürlüğümüzün vahşi saldırılarla, açık faşist uygulamalar ile nasıl ortadan kaldırıldığını berrak bir şekilde gördü.

Hakim sınıflar sıkıyönetim uygulamaları ile halkın gelişen mücadelesini bastırabileceklerini amaçlıyorlardı. Oysa durum onların istediği dışındadır; tam tersine gelişti. Halkın açık faşist uygulamalara karşı tepkisi sonsuz oldu. Tüm baskılara, işkencelere rağmen halkın mücadelesi bastırılmadı.

Olayların gelişmesi CHP hükümetini git-tikçe zayıflattı. Gerek diğer faşist partiler ile iktidar dalışmasında, gerekse halkın gelişen mücadelesini bastıramamada çaresizliğin girdabına düşen CHP ağır-lıklı faşist Ecevit hükümeti, 21 Şubat'ta sıkıyönetimi 13 ilde 2 ay daha uzattı.

Sıkıyönetim ilan edilen bölgelerde böylece faşist terör en had safhaya ulaştı. İçerici tüm yayın organlarının sıkıyönetim bölgelerine girmesi yasaklandı. Bir çok demokratik kitle teşkilatlarının kapısına kilit vuruldu, sorumluları tutuklandı. Devrimcilere, halka saldırılar bütün şiddetiyle devam ediyor. Sadece 4-11 Şubat tarihleri arasında 67 kişi gözaltına alındı, 36 sı tutuklandı. Sıkıyönetim askeri mahkemeleri azgın bir şekilde devrimciler hakkında tutuklama kararları alıyor.

Açık faşist uygulamalar, alınan tedbirler; birincisi Ecevit hükümetinin özde faşist olduğu; ikincisi, hakim sınıfların aaz ve çaresizlik içine düştüğünü bir kez daha kanıtlıyor. Büyük bir ekonomik ve siyasi buhranın içine düşen hakim sınıflar, faşist terörü gittikçe yoğun-

laştırıyorlar. Ecevit, "Sıkıyönetim, ama-cı doğrultusunda başarı sağladı", "sıkı-yönetim uygulamasında 2 ayda olumlu ge-lişmeler oldu. Ancak daha da süreye ih-tiyaç var" demekle olsun gelişmeler gösteriyor ki, devrimci mücadele zaman za-man bastırılmaya çalışılsa da durmuyor ve de durmayacaktır.

SIKIYÖNETİMİN UZATILMASI İLE İLGİLİ TARTIŞMALARDA HAKİM SINIFLAR NE DEDİLER ?

Sıkıyönetimin uzatılması ile ilgili tartışmalarda, muhalefetteki diğer faşist partiler, özünde sıkıyönetime cankurtaran simidi gibi sarılmalarına rağmen; binbir kılığa girerek kötü bir tiyatro oynadılar.

MC partileri AP-MHP-MSP, sıkıyönetimi bütün güçleri ile istemelerine rağmen, Ecevit hükümetini kıyasla eleştiriyorlar. Bunun esas nedeni iktidar dalışmasından kaynaklanıyor. 26 Şubat'ta TBMM Genel Kurulu'nda yapılan oylamada, AP adına konuşan sözcü "hükümetin silahlı kuvvetleri kendi yönünde kullanmaya çalıştığını" ve "bütün bu saptırma ve sulandırma teşebbüslerinin sonucu sıkıyönetimin yeterince müessir olması önlenmiş, caydırıcılık gücüne halel getirilmiştir" dedi. Sonra, şiddet olaylarının yaygınlaştığını belirterek hükümetin tutum ve davranışı nedeniyle sıkıyönetime evet oyu vermeyeceklerini söyledi.

MHP ise, daha önceki tartışmalarda sıkıyönetime kesinlikle karşı olduğunu söylerken; son anda karar değiştirerek sıkıyönetime evet dedi. MHP sözcüsü, "komutan-

larımızın devletimizi düşmanlardan süratle arındıracaklarına inanıyoruz, bu duygu ve düşünceler ışığında müsbet (olumlu) oy kullanıyoruz" demiştir.

MSP sözcüsü, "sıkıyönetimin başarısı veya başarısızlığı konusunda hüküm vermek erkendir. Grup olarak olumlu oy kullanıyoruz" CGP'de sıkıyönetime olumlu oy kullanmıştır.

Görüldüğü gibi özünde tüm hakim sınıf partileri sıkıyönetime karşı değildir. Onlardan bazılarının sıkıyönetime karşı çıkar görünmesi CHP'yi zayıflatmak içindir. Faşizmi uygulamada hepsi birleşmiş durumdadır. Aralarındaki çelişki iktidar dalışmasından kaynaklanmaktadır.

Tüm devrimcilere, demokratlara düşen görev sıkıyönetimin halk için ne anlama geldiğini; binbir mücadeleler sonucu elde edilen demokratik haklarımızın nasıl zorbalıkla elimizden alındığını geniş çapta propogandasını yapmak olmalıdır. SIKIYÖNETİM HAYIR! SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR ! Talebin yaygınlaştırmak tüm devrimcilerin önünde duran bir görevdir.

Tüm Türkiyeli İşçiler, emekçiler...

Türkiye'de sıkıyönetimin kaldırılması için verilen mücadeleyi bütün gücümüzle destekleyelim.

Sıkıyönetimin faşist baskılarını çevremizde teşhir edelim.

- SIKIYÖNETİME HAYIR !

- SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR ! T.YILMAZ

12 MARTLAR HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ

Geçen ay 12 Mart 1971 açık faşist askerî diktatörlüğün 8. yıldönümüydü. 12 Mart'ın 8. yılında bir kez daha geriye dönüp olayları incelemek ve bugünkü durumla karşılaştırmak gerekmektedir.

TÜRKİYE HALKINA KAN KUSTURAN 12 MART DÖNEMİ

Türkiye'de emperyalizmin uşağı komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğün halkımızın yükselen mücadelesini yok etme amacıyla giriştiği 12 Mart 1971 askerî faşist darbe, Türkiye halkının unutamayacağı ve de affedemeyeceği bir dönemdir.

Bundan 8 yıl önce ordunun en yüksek rütbeli üç faşist paşanın imzaladığı bir muhtıra ile o zamanki Amerikancı faşist Demirel hükümeti istifaya zorlanmıştı. Verilen muhtırada hükümetin "ülkeyi anarşie sürüklediği", "huzur" kalmadığı söyleniyor, derhal reformlar yapılması

talep ediliyordu.

12 Mart öncesi, bir yanda hakim sınıflar ile halk arasındaki gelişmeler keskinleşiyor, diğer yandan hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişkiler en had safhaya ulaşıyordu.

Özellikle 1960 ların sonlarına doğru halkımızın çeşitli sınıf ve tabakalarının ilk önce ekonomik talepler temelinde gelişen mücadelesi, kısa zamanda siyasi bir nitelik kazanarak komprador patron-ağa devletini tehdit eder duruma gelmişti. Kendiliğinden gelişen işçi sınıfı hareket-

leri 15-16 Haziran 1970 de en üst noktaya ulaştı. 15-16 Haziran büyük işçi direnişi hakim sınıfların yüreklerine büyük korku vermişti. Mücadele bir çılgın büyüyen geliyordu. İşçilerin grev ve direnişleri, yoksul köylülerin toprak işgalleri, devrimci gençliğin demokratik talepler uğruna mücadelesi, üniversite işgalleri, ezilen milliyetlerin özellikle de Kürt milletinin milli zulme karşı direnişi komprador patron-ağa devletinde "huzur" bırakmamıştı.

Faşist generallerin büyük yardımıyla hakim sınıflar bozulan bu "huzur"u sağlamak için; yani halkın gelişen devrimci mücadelesini bastırmak için askeri faşist darbeyi tezgahladılar.

Devamı 9. sayfada

KOMPRADOR PATRON-AĞA MECLİSİ
TALAN BÜTÇESİNİ KABUL ETTİ

1979 yılı bütçe görüşmeleri 27 Şubat'ta bitmiş ve TBMM Ecevit hükümetinin hazırladığı talan bütçesini kabul etmiştir.

Bu bütçe halkımıza neler getirecektir? Bu soruya bundan önceki hakim sınıfların bütçelerinin Türkiye halkına neler getirdiğine baktığımız zaman daha rahat cevap verebiliriz.

Örneğin, aynı hükümetin 1978 yılı bütçesi sabit gelirli emekçi halkımıza işsizlik, yoksulluk, sefalet ve pahalılıktan başka ne getirmiştir? 1978 yılında hayat pahalılığı % 70 civarında artarken, halkın gelirlerinde kayda değer bir artış görülmemiştir. Tam tersine, hükümet ücretleri dondurmak için uğraşmış, satılmış TÜRK-İŞ yöneticileriyle yaptığı "toplumsal anlaşma" ile kısmen de olsa bu topluma erişmiştir.

Görünen odur ki, bu yıl hükümet "krizden kurtulmak", "kemerleri sıkılamak" vs. yaygaraları arasında DİSK ve benzeri kuruluşlarla da "toplumsal satış" anlaşmaları imzalayacaktır.

1978 yılı talan bütçesi mecliste kabul

edildikten sonra; konuşan Ecevit, "çaresizlikten değil, fakat çare olarak bazı sıkıntılara bir süre katlanmak zorundayız" demiştir. Bu doğru mudur? Yıllardır yoksulluk altında inim inim inleyen Türkiye halkı "bazı sıkıntılara" "bir süre" daha katlansa durum değişecek midir? Kesinlikle hayır. Sıkıntıya katlanmak biraz daha sıkıntıyı beraberinde getirecektir. Çünkü Türkiye'nin geri kalmışlığının, dolayısı ile işsizliğin, pahalılığın ve yoksulluğun sebebi Türkiye'nin emperyalizme bağimliliğidir vebu durumun baş sorumluları komprador burjuvazi ve toprak ağalarıdır.

Hergün biraz daha bilinçlenen ve örgütlenen Türkiye halkı palavralara inanmamaktadır. Ecevit hükümetinin 1979 yılı bütçesi diğerleri gibi talan bütçesidir. Bu yıl hayat pahalılığı daha da artacaktır. Halkımız gittikçe yoksullaşırken; komprador patron-ağa devletine karşı mücadelesi daha da sertleşecektir. 1979 yılı bütçesi de ağırlık vermekten paçayı kurtaramayacak, bu yıl hakim sınıfların devletinin iflası daha da hızlanacaktır. S.GÜN

YENİ ZAM FIRTINASI HALKI PERİŞAN ETTİ

SİGARA VE TÜTÜN FİYATLARI

Sigara cinsi:	Yeni fiyat (paketi)	TÜTÜNLER:
FİLTRELİ SİGARALAR:		Bafra tütünü 3.-
Bariş sigarası..... 20.-		Tatilsert 3.-
Sipahi 20.-		PÜROLAR:
Uzun Maltepe 20.-		Ankara (adet) 10.-
Kıbrıs 20.-		İstanbul (adet) 25.-
Kısa Maltepe 15.-		Pazar (adet) 25.-
Samsun 15.-		Marmara (adet) 25.-
Hisar 15.-		DİĞER TÜTÜN MAMULLERİ:
FİLTRESİZ SİGARALAR		Tömbeki 10.-
Yenice ve Bahar 6.50.-		Türk pipo tütünü 25.-
Gellincik ve Kulüp 5.-		Yayladağ tütünü 25.-
Bafra 5.-		Enfiye tütünü 50.-
Birinci 3.-		Kibrit 50.- krs.
İkinci, Doğu, Bitlis 2.-		

Kömürün cinsi	TL.	TL.	TL.	TL.	TL.	Ayçiçeği yağları
Yıkamış parça - 570	460	350	-	-	-	TENEKE AMBALAJLI
Yıkamış fundik	520	420	310	-	-	1 litre 32.60 33.40 36.25
Yıkamış toz	-	-	-	-	-	2 litre 61.80 63.40 69.00
Krible parça	520	420	310	-	-	4 litre 116.60 119.50 130.25
Krible fundik	460	370	280	190	-	5 litre 147.50 151.90 167.00
Krible toz	-	-	-	-	-	10 litre 281.15 289.60 318.50
Tuvenan	600	400	320	240	160	19 litre 507.75 523.00 575.00
Stokda beklemiş	-	-	-	140	100	
						F.06 (Kilofifer yakıtı) F.06-6 Likit gaz
	Normal	Süper	benzin (t. Yağı)	Motorin		
Ankara	17.-	20.-	10.-	9.-	6.99	6.- 125.-
İstanbul (x)	16.70	19.70	9.61	8.65	6.53	5.53 125.-
İzmir	17.70	19.70	9.60	8.60	6.46	5.41 116.-
Kars	17.70	20.60	10.60	9.68	9.69	6.73 180.-
Zonguldak	16.70	19.70	9.63	8.67	6.73	5.74 128.-
Erzurum	17.40	20.40	10.40	9.48	7.45	6.51 170.-
Adana	16.50	19.50	9.44	8.48	6.35	5.36 138.-
Trabzon	16.80	19.80	9.77	8.82	7.75	6.75 164.-
Kocaeli	16.50	19.50	9.42	8.45	6.31	5.30 114.-

Yeni zam firtınalarının esmesiyle birlik te, muhalefetteki diğer partiler de ateş püskürmeye başlamışlardır. Zaten Ecevit hükümetini yıpratmak ve tekrar iktidar o labilmek için azgınca dalgaşan muhalefette kiler; zamların ortaya çıkması ile birlikte bu meseleden kendi lehlerine mümkün olduğunca yararlanmaya, parsa toplamaya ç a lış maktadırlar.

Demirel 23 Mart'ta düzenlediği basın toplantısında "ekonomiyi güçlendirme prog ramının ana hatları" ile yapılan zamları eleştirmiş, hükümetin ekonomi politikasını "topla ve harca" olarak nitelendirerek, "bu ekonomiye güç verme hareketi değil, milletin kanını emme hareketidir" demiştir. Ve Ecevit'i istifaya davet etmiştir.

Türkeş ise yine aynı tarihte düzenle diği basın toplantısında, "... Vatandaş larımızın gülmeye mecali kalmış olsa idi bu komediye ancak gülerlerdi. Ülkemizde 15 aydır oynanan dram vatandaşlarımıza gülmeyi de unutturmuştur. En iyi önlem pa keti çekip gitmektir..."

Bunlar aslında 'vatandaşın rezil' oldu ğ u düşünüklerinden, değil, koltuk sevdası n dan Ecevit hükümetini kıyasıya eleştir mektedirler. Bu zamların kime yaradığını MC partileri çok iyi bilmektedirler. Bu zamlar bir avuç aracı-tefecî, sömürücü lere yararıştır. Elde olan bütün mallar stoklanarak ortadan kaldırılmış, fahiş fi yatlarla halkın önüne sürülmüştür. Bun larında sömürücülerin menfaatine olan bir şey karşı çıkmaları sözkonusu olabilir mi? Kesinlikle olamaz. Kendi zamanların da Türkiye'nin güllük gülistanlık oldu ğ u, ve bu hükümetin mutlaka işbaşından gitmesi gerektiğinin propagandasını yap maktadırlar.

Fakat Türkiye halkının artık bu denli bayatlamış, rezilliği ortaya çıkmış ya lanlara tahammülü yoktur. Bu gidişe bir son verme zamanı çoktan gelmiştir.

Türkiye halkının bugün acil talepleri vardır. Örneğin, can güvenliğinin sağlan ması, sıkıyönetimin kaldırılması, cinayet şebekelerinin dağıtılması, zamların kal dırılması ve bunun gibi bir dizi talep. Bu taleplere alternatif diğer komprador pat ron-ağa partileri değildir.

Alternatif halkın kendi örgütlü mücade lesidir.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
- ZAMLAR KALDIRILMALIDIR ! S.CELİL

SENDİKA AĞALARI ZAMLARA EVET DEDİ !

Ecevit, TÜRK-İŞ, DİSK-TİSK (Türkiye işve renler Sendikaları Konfederasyonu), Sanayi Odaları Birliği temsilcileri ile ortak bir toplantı düzenleyerek "Ekonomiyi Kal kındırma Programı" nı görüşmüştür.

İşçi sınıfının düşmanı TÜRK-İŞ ve DİSK' in başına çöreklenmiş olan sendika ağala rı, yapılan zam toplantısında, Ecevit'in "ekonomiyi kalkındırma programı" nı yani açıkçası halkı soyup soğana çevirme prog ramını onaylamışlar, ve bunun gerekli ol du ğ u görüşünde birleşmişlerdir. Toplan tıdan sonra, "Çetin dönemlerde ulusal gü cü seferber edebilmek, Türk ulusunun yüce niteliğidir ve bağımsızlığın en sağlam gü vencesidir" denilmiştir.

İşçi kesimi adına konuştuğunu (!) iddia eden TÜRK-İŞ Genel Başkanı Halil Tunç "ulusça fedakarlık yapmamız zorunludur" şeklinde konuşmuştur.

Ne kadar komiktir ki, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'de işçi kesimi adına ko nuştüğünü belirterek söze başlamış; hükü metçe alınan tedbirlerin temel görüşleri ile bağdaşmadığını ancak "oyun bozanlık yapmayı düşünmediklerini" söylemiştir.

Halkı yoksulluğun içine iyice batıran yoklar ülkesinin Başbakanı Ecevit, hain sendika ağaları ile yaptığı zam top lantısından son derece memnun kaldığını belirtmiş ve şöyle demiştir :

"Ekonomiyi güçlendirme programı üzerin de hükümetin sanayi odaları, işçi kurulu ş ları ve işveren kuruluşları temsilcile rine verdiği bilgilerden sonra Başba kanlıkta yapılan toplantıda TİST-TÜRK-İŞ-DİSK ve Türkiye Sanayi Odaları Birliği baş kanlarıyla temsilciler katıldılar. Başba kan'ın başkanlığındaki bu toplantıda il gili bakanlar da bulundular. Toplantıya katılan bütün kuruluşlar, ekonomimizin ce sur kararlarla ve öncelikle ulusal güce ve olanaklara dayanılarak, kısa sürede darboğazlardan çıkarılmasının hayati ö nem taşıdığını, böyle bir dönemde, ilk kez bir araya gelmenin tarihsel önemini vur guladılar ve toplantı sonunda aşağıdaki açıklamayı yapma yetkisini bana verdiler. ...

Bugün de işçi ve işveren kesimleri ulusu muzun bu niteliğini veyetenegini bir kez daha kanıtlama gereğinin bilinci içinde dir. Ekonomiyi güçlendirme Programı'nın amaçları, kuralları ve temel ilkeleri ko nusunda hükümetçe kendilerine daha önce verilmiş bilgileri bugün, Türkiye'nin için de bulunduğu koşullarda ana çizgisiyle doğru ve uygun buldukları nı söyleyen kuruluşlar, kendi görüş ve ö ne rilerini de hükümete bildirdiler..."

Görüldüğü gibi, sendika ağalarının tav rı çok açık; kimden yana oldukları gün gi bi ortadadır. Halkın belini iyice büken zamları doğru bulan ve onaylayan hain-fa gist sendika ağaları kesinlikle işçi sını fının temsilcisi olamazlar. Sırtlarını komprador patron-ağa devletine dayayan bu hainler ancak ve ancak onların çıkarla rını temsil ederler ve de etmektedirler.

- KAHROLSUN İŞÇİ SINIFININ DÜŞMANI SEN-
DİKA AĞALARI !
- DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE !

I.GÜNEŞ

İMF İLE GÖRÜŞMELER

Emperyalizmin yarı sömürgesi durumunda olan Türkiye gibi ülkelerde dış borçlanma kaçınılmazdır. Böyle ülkelerin ekonomileri emperyalistlerin kontrolü altındadır. Em peryalizm sermaye ihracı vasıtasıyla bu kontrolü sağlamaktadır.

Sermaye ihracı işi iki türlü yapılmakta dır. Ya borçlandırma ya da yatırım yolu. Kendi iç dinamiğiyle sermaye birikimi ni sağlayamayan kompradorlaşan burjuvazi bizim gibi ülkelerde emperyalistlerin yer altı ve yarıüstü kaynaklarını sömürmeleri nin bir aracıdır ve kendisi bu sömürden payı alır. Kısacası varlığı emperyalizme bağlı olan bu sınıfın emperyalist efendi lerine borçlanması kaçınılmazdır.

Bu gerçekler son aylarda Türkiye'de gün gibi aydınlanmaktadır. Türk devleti emperyalizme bağımlılığın kaçınılmaz bir sonucu iflasın eşiğindedir. Yıllardır "va tani vazife", "kutsal görev" vs. diye yut turmaya çalıştıkları askerliği bile bir kaç kuruşluk döviz için satışa çıkaran, daha ismini bile duymadığımız ülkelere borçlanan, Kalu İktisadi Teşkilatlarının hisselerini yurtdışındaki işçilere satışa çıkaran hükümet bu iflası belgelemekten başka bir şey yapmamaktadır. Bu gerçekler ortada iken Ecevit hükümeti ne yapmakta dır?

Batılı dört emperyalistten "yeni para" dilenmekte; IMF ile yeni kölelik anlaşma ları yapmaya çalışmaktadır. Dört emperya list "ivedi yardım" için hükümetin IMF ile anlaşmasını şart koşturmaktadır.

BU HÜKÜMET IMF'İN DİREKTİFLERİNE UYACAKTIR !

Ecevit hükümeti IMF ile anlaşmada güç lük çekmektedir. IMF % 35 dolayında deva lüasyon, ihracatın artırılması, devlet gi derlerinin azaltılması, yabancı sermayeye kolaylıklar, kalkınma hızının düşürülmesi, yatırımların yavaşlatılması, tüketimin azaltılması vs. vs istemektedir. Bütün bun ların anlamı işsizliğin, pahalılığın, vergi lerin akıl almaz bir şekilde artması ha yatatın halk için daha da çekilmez hale gelmesidir. Ve Ecevit hükümeti ilke olarak bu isteklere karşı değildir. Bir hükümet yetkilisi şöyle demektedir : "Bizden bek lenen, tüketimi kırmak, açık finansmanını önlemek, ithalatı azaltacak önlemler almak, döviz girdilerimizi artırmak ve yabancı sermayeye daha büyük kolaylıklar

getirmek ise, bunlar bu hafta açıklanacak olan önlemler arasındadır. Bu önlemlerin sonunda Türk parası dış piyasada gerçek değerini bulunca da, gerekiyorsa bir rea-

list kur ayarlaması (devalüasyon) yapıla bilir... IMF ile hükümetimiz arasındaki görüş ayrılığı ilkelerde ya da önlemlerin niteliğinde değil, öncelik sırasında ve uygulama zamanlamasıyla ilgilidir." (Kay nak 7 Mart Milliyet)

Görünen köy kılavuz istemez. Bu hükümet IMF'nin direktiflerini harfiyen yerine getirecektir.

IMF'ye kolunu kaptıranın, bacağına kur tardı ğ ı görülmemiştir. 1965'de IMF'den borç alan 90 ülkenin bir yılda dış borç ları dört kat artarak 36,4 milyar dola rı bulmuştur. Bu rakam 1967'de 44 milyara, 1968'de ise 48 milyar dolara çıkmıştır. Türkiye'nin ise toplam 19 milyar dolar olan dış borcu daha şimdiden erteleme faizleriyle birlikte 25 milyar doları bulmuştur. Bundan sonrası açıktır. Türki ye dış borçlarının faizlerini ödeyebil mek için emperyalistlere daha da borç lanacaktır. Emperyalistler daha fazla pay isteyecek ve Türkiye'nin yeraltı ve yarıüstü gelirlerini ve insan gücünü daha fazla sömüreceklerdir. Bu kısır döngü ta ki Türkiye halkının şahlanarak emperya listleri ve yerli uşaklarını yerle bir edinceye kadar sürüp gidecektir.

K. BAHAR

MHP-ÜGD-MİT-KONTRGERİLLA GİBİ FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR!

7 kişi katili ülkücü Veli Can Oduncu
FAŞİSTLER İTİRAF EDİYOR!

"... Ertesi gün bir gazete, Fatih'te iki ülkücünün kurşunlanarak öldüğü haberini okudum... Erkin'e sordum :

- Sen bana solcu demiştin, halbuki vurduklarımız ülkücüymüş.

- Ben böyle biliyordum, dedi..."

7 Kişinin katili 17 yaşındaki ülkücü Veli Can Oduncu verdiği ifadelerde böyle diyor.

Seri cinayetler dizisi hızlı bir tepmoyla akıp gidiyor. MHP-ÜGD-MİT ve Kontr-Gerillanın devrimcilere, halka karşı giriştiği azgın saldırı olanca hızıyla devam ediyor. Bunun açık kanıtı ortada : Yakalanan faşistlerin verdikleri ifadelerde bu gerçeği açık bir şekilde gözler önüne seriyor. Fakat netice ne? Yine hiç bir şey. Sadece göstermelik olarak verilen hapis cezalar, hepsi bu kadar. Bundan önce de yakalanan pek çok ülkücünün itirafına rağmen, cinayet şebekeleri dağıtılmıyor. Bu cinayet şebekelerinin dağıtılması hakim sınıflarına gelmiyor. Çünkü onlar, halka ve devrimcilere saldırmada bu cinayet şebekelerinin yardımına ihtiyaç duyuyorlar.

Son dönemde yakalanan 7 kişinin katili Veli Can Oduncu'nun ifadeleri bakan gerçekleri nasıl dile getiriyor.

Veli Can Oduncu'nun itirafı :

" Herhangi bir derneğe ve partiye resmen kayıtlı değilim. Ülkücü ve milliyetçi görüşü benimsiyorum, ancak sağcılık, ülküçülüğün bilmiyorum. Hatta solculuğun da ne anlama geldiğini bilmiyorum. Fakat sola karşı olduğumu bilirim. Rusların zulmü nedeniyle Türkistan'dan kaçan dedemin anıtlarından etkilenerek komünistlere düşman oldum. Bu bir intikam duygusudur.

Ben doğmadan önce 1952-53 yıllarında dedem, annem ve babam Sovyetler'in işgalindeki Türkistan'dan Hindistan'a kaçmışlar. İki-üç yıl sonra 230 aile toplu halde Hindistan'dan Türkiye'ye gelerek Salihli'ye yerleşmişlerdir. Dedem, ben küçükken Ruslar'ın zulmünden bahsedirdi. Benim de dedemin bu anlattıklarının etkisinde kalmış olmam gerek."

Oduncu, solculara karşı ilk tepkisini şöyle anlatmaktadır :

" 15 yaşında iken Salihli'deki ablama gitmiştim. Yanımda iki arkadaşım kahve-de oturuyorduk. 15 kişi kadar bir grup içer girip üçümüzü dışarı çıkardılar. Zincir ve sopalarla dövdüler. Meğer yanımdakiler ülkücü imiş. Beni de ülkücü sanmışlar. Ben de bu olaydan sonra ülkücü ve milliyetçi oldum."

İLK CİNAYET

Veli Can Oduncu, Bayrampaşa Cezaevi'ne, Zeytinburnu tren hattında devrimci olarak tanıdığı Erol Doğan'ı vurup öldürdüğü iddiasıyla tutuklanarak girmiştir. Oduncu bu ilk cinayeti şöyle anlatmıştır.

"Olaydan önce Erol Doğan bana satışmıştı, ben kendisine önüne çıkmanama sataşmıştım. Olay günü arkadaşlarıyla istasyon

yolunda karşılaştık, tabancamı çekerek onu tren yoluna çektim, konuşacağımı söyledim. Sonuçta tabancamla kendisine 3 el ateş ettim, yere yıkıldı, diğerlerine ateş etmemiştim, Edirne Kapı Öğrenci Yurdu'na giderek saklandım."

Oduncu, "Bir ay Edirnekapı Yurdu'nda kaldıktan sonra yurt müdürü tarafından Te kirdağ Öğrenci Yurdu'na gönderildiğini, yurdum penceresinden, kendisine sokakta giden Taner Aral'ın vurması için gösterildiğini, tabancası ile pencereden ateş et

tiğini, ancak Taner'in yanındaki arkadaşını vurduğu yakalandıktan sonra İstanbul 6. Asliye Ceza Mahkemesi'nde 2 yıl 8 ay hapse mahkum edildiğini" söylemiştir.

Veli Can Oduncu, "Arkadaşları Hasan Süt-içer ve Veli Bozdoğan ile birlikte 1978 Mart ayında Fatih'te ki Buket kuyumcusuna

Devamı 10. sayfada

Gazetemiz Mücadele, 30. sayısından itibaren, yurtdışındaki faşist örgütlenmeyi, bu örgütlenmenin elebaşılarını teşhir etme görevini üstlenmiştir. Teşhir kampanyamız devam edecektir.

Bütün gücümüzle her yanda faşistler ve örgütlenmeleri hakkında bilgi toplayalım. Topladığımız bilgileri Mücadele'ye ulaştıralım.

Yurtdışındaki MHP dernekleri kapatılmalıdır şiarını yaygınlaştıralım!

M Ü C A D E L E

HAMBURG'DA MHP'NİN KONTROLÜNDE OLAN İKİ DERNEK(BİRİ CAMİİ) VAR

1- Camii(Ulucami): Bahrenfelder str.52 Hamburg 50. Buraya 52 heim'da demiyor. Zira camii'nin üstünü fahiş kirelamışlar. Camii'nin binası kendilerine ait. Cami adına satın almışlar. Burada dini vazad ad altında faşist propaganda yapılmakta; bazen MHP Milletvekili veya yalması tanınmış kişiler gelip konferans vermektedir.

2- Hamburg Türk Ocağı: Eulen str. 2 Hamburg 50. Ocak ayı başında buradan Sternsgasse'ye taşındılar. Şimdilik kesin adresleri yok. Faşistler camii'de yapmadıklarını, burada yapıyorlar. Bu dernekte direk faşist MHP propagandası yapılıyor. MHP'nin temsilcileri; bu dernekte açık konferans veriyorlar.

Örnek :MHP İstanbul Milletvekili Turhan Koçak ve azıllı faşist Ahmet Kabaklı.

Bu dernek 1977 yılı ortalarında kurulmuş. Başkanları Rifat Yıldız, görevli olarak Türkiye'ye dönmüş.

Azıllı adamları ve ileri gelenlerinden biri Tacettin. 2 Hamburg 50 (Altona) Rothe str de oturuyor. Fabrikada çalışıp çalışmadığını bilinmiyor. Serbest işçi olarak, havalanında dolmuşçuluk yapıyor.

Haşim Yeşildal : Jungnickel str.3 2102 HH. Wilhelmsburg aşağı Wilhelmsburg'u örgütleyen kişi. Haus der Jugend'e gidip gelirler. TempoWerk'te işçidir. Tanıdığı adamları Türk Ocağı'nda örgütler.

Yasin Yüzbaşı :DDB Hamburg'da işçi. Thielen str 3. 2102 HH- Wilhelmsburg. Aktif olarak çalışır. Türk Ocağı ile sıkı bağı vardır.

Kemal Yüzbaşı: Öğrencidir. Türk Ocağı ile sıkı bağları vardır.

Ekrem Degirmenci Wilhelmsburg'da kalır Aktif çalışır.

FRANKFURT MAHKEMESİNDE MHP FAŞİST BİR TEŞKİLAT OLARAK TESPİT EDİLDİ AMA MHP'NİN YAN TEŞKİLATLARI DURUMUNDAKİ ÜLKÜCÜ DERNEKLERİN FAALİYETLERİ HALA YASAKLANMIYOR

Bilindiği gibi bundan bir müddet önce bir Frankfurt mahkemesinde MHP' nin "Başbuğ Türkeş"i IG Metall gazetesi aleyhine açtığı bir tezkir davasını kaybetti ve MHP faşist bir parti olarak kabul edildi. O günden bu yana MHP'nin yan teşkilatı durumunda bulunan faşist isimler altındaki örgütlü dernekler faşist amaçlarına uygun çeşitli eylemler yürüttüler. Faşizme karşı olduğunu idda eden B.Alman devleti utanmazcasına bu eylemlere müsaade ettiler ve etmeye devam ediyorlar. Bunlardan bir örneği 18 Mart'ta Köln'de yaşandı.

"Avrupa demokratik Türk ülkücüler federasyonu" üyesi Köln'de örgütlü büyük ülkü derneği ve "Türk Alman Kültür Derneği" birlikte "Çanakkale şehitlerini anma" toplantısı düzenlediler. Bu toplantıyı ATİF temsilcisi arkadaşlarımız ellerine geçen bir bildiriden öğrendiler. Arkadaşlarımız bu toplantının engellenmesi amacıyla resmi makamlara başvurular. Bu toplantıyı düzenleyenlerin amaçlarının gerçekte Çanakkale şehitlerini taban yaratmak olduğunu söyleyebiliriz. ATİF adına yapılan bu resmi mü-lacaat "engelleme gerekçesi bulunmadığı" gerekçesiyle reddedildi. Bunun üzerine ATİF adına basına yapılan açıklamada federasyonumuzun faşizme karşı olduğu ve bütün faşist eylemleri olduğu gibi bu toplantıya da protesto ettiğini bildirdi. Bu arada Köln İşçi Derneği çıkardığı bildiri de şu görüşlere yer verdi.

"... Faşistlerin bu girişimi sahtekarca düzenlenmiş bir demogojidir.

"Şimdi Çanakkale şehitlerini anma adına tertiplenen bu toplantı halkımıza en azgın şekilde de saldırı MHP'li faşistler tarafından organize edilmektedir. Onlar halka düşmanlarının yanı sıra aynı zamanda en adi bir şekilde yüzüstü olduklerinde ortaya koymaktadırlar. Bunlar değildir! K.Maras'ta, Malatya'da, Sivas'ta, Kahvehanelerde, otobüslerde caddelerde, gözleklerini kırpmadan ve çoluk çocuk dededen halkımızı katledenler!

Bu katledilenler değildir, Çanakkale şehitlerinin, gazilerinin torunları!

Şimdi bunlar hangi yüzle katlettikleri insanları atalarını anacaklar. Hem bunlar şimdi anatağız diye palavra sıklıkla, Çanakkale şehitlerinin torunlarına,

Çanakkale'deki düşmandan daha da düşmanca davranmaktadır. Bunlar ana karnındaki çocuğu bile gözünü kırpmadan öldüren, artık adına insan bile diyemeyeceğimiz düşmanlardır.

FAŞİSTLERİN ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNİ ANMAYA HAKKI YOKTUR!

KAHROLSUN FAŞİSTLER - YAŞASIN ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ VE ONLARIN FAKİR ÇOCUKLARININ DEVAM ETTİRDİKLERİ BAĞIMSIZLIK VE HALK DEMOKRASİSİ MÜCADELESİ!

Faşistlerin bu toplantısına civar şehirlerde dahil 400 civarında kişi katıldı. Faşistler toplantılarına tanınmadıkları hiç kimseyi sokmadılar. Toplantı bitmeden gelenlerin yarısı çekip gitti.

FIKRA

Yabancı bir gazeteci sormuş Başbuğ Türkeş'e

- Sizin MHP olarak doktrininiz nedir? Başbuğ ve aynı zamanda baş it hemen cevaplamış;

- Dokuz ışık
Gazeteci: Açıklarmısınız nedir bu dokuz ışık

Ve başlamış ürümeye boz it:

- Efendim şöyle; 1. İrtica 2. Anti-Komünizm 3. İşkence 4. Zım 5. Irkçılık 6. Demogoji 7. Gammazlık 8. Emperyalizm 9. ve de Milliyetçi Toplumculuk

Gazeteci: Yani sonuncu nasyonal sosyalizm

Türkeş: Hayır, Hayır

Gazeteci: Neden? Hitler'de böyle diyordu

Türkeş: Hayır, çünkü Adolf Hitler Alman, ben ise Türküm, Onunki almanca benimki türkçe

Gazeteci: Değişen ne? Anlam aynı

Türkeş : Anlam aynı fakat sözcük değişik

Gazeteci: Yani sizde Türkiye'nin Hitleri-siniz öyle mi?

Türkeş : Münasip ise teşekkür ederim.

IMPRESSUM: V.i.S.d.P. E.YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN KADINLAR KURTULAMAZ!

8 MART

ANILDI

B. BERLİN

Batı Berlin Türkiye İşçileri Derneği olarak "8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü"nü kutladık.

10 Mart 79 Cumartesi günü dernek lokalinde Maksim Gorki'nin "ANA" adlı romanından filme alınan "ANA" filmini gösterdik. Emekçi kadınların devrimci mücadeledeki yerini gösteren başka bir film olmadığından, bilhassa B.Almanya'da çok tehlikeli bir akım olan, kadınların çoğunluğunu çatısı altında toplamış bulunan Feminizmi daha iyi öğrenebilmek amacıyla feminist bir grubun yapmış olduğu "Neggerküsse" adlı, çukolata fabrikasında bantta akord çalışan yabancı işçi kadınlar üzerine yapılmış olan filmi gösterdik.

Filim B.Almanya'nın tekelleşen patronları gözardı ediyor, fabrikada bantta çalışan kadınların, aynı fabrikada usta başı olarak çalışan erkek işçiler tarafından ezildiğini, kadınların kalifiye işçi olmamalarının sorumlusu sanki erkek işçiler gibi gösteriyordu. Devrim için zararlı olan bu burjuva akımını azda olsa tanımak açısından olumlu oldu. Film ayrıca bize, feministler için iki sınıf olduğunu (erkek ve kadın), onların yalnız erkek baskısına karşı çıktıklarını, erkek ve kadın işçilerin sömürüldüğünü göz ardı ettiklerini, ancak kadınların kurtuluşunun erkeklerle mücadele etmek değil aynı sınıftan erkek ve kadınların omuz omuza sömürlerle karşı verecekleri mücadeleyle olacağını kabul etmediklerini gösterdi.

Pazar günü dernek lokalinde ATİF'den gelen konferans yazısını okuduk ve tartışıldı. Kısa olarak feminizm üzerinde durulduktan sonra, tartışmalar genelden somut dernek çalışmalarındaki kadın arkadaşların durumuna, dernek içinde daha fazla kadın arkadaşın örgütlenmesi ve derneğin çatısı altında örgütlenmiş olan kadın arkadaşların dernek çalışmalarına faal olarak katılabilmesi üzerine yoğunlaştı.

Kadın arkadaşların; sınıf bilincini geliştirmeleri, almış oldukları feodal kültüre, sömürüye karşı daha fazla mücadele etmeleri gerektiğini, erkek arkadaşlarında "Kadın Sorununu" devrimin bir sorunu olarak ele almaları, daha fazla kadın arkadaşın derneğimizin çatısı altında örgütlenmesi için çaba göstermeleri, kadın sorununu kadınların sorunudur diye görmemeleri gerektiği üzerinde duruldu.

"Karanlığın sonu bir ulu şafak
Sarp kayadan geçen yollar merhaba."

BACIM

Köleci toplumdan bugüne dek
Üzerinde baskı gündemde bacım
Anadan doğarsın ölene dek
Üzerine baskı yapılır bacım

Saçı uzun aklı kısa kadın dediler
Buna karşı çıktın başına vurdular
Hamur yoğurur çocuk doğurur, laflar
ettiller
Başka bir işe yaramaz dediler bacım

Fabrikada iş gücünü satarsın
Erkeklerle aynı işi yaparsın
Onlardan çok düşük ücret alırsın
Eşitlik dediğin bu değil bacım

Uyanmazsan baskı kalkmaz üstünden
Tek başına bir şey gelmez elinden
Senin kurtuluşun halk devrimiyle
Saflarına katıl, al yerin bacım

Ozan diyor uyan artık yeter yaptılar
Özgürlüğün tarih çöplüğüne attılar
Başlık karşılığı seni sattılar
İnsanlar para ile satılmaz bacım

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM

RÜSSELSHEIM

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü ATİF ve ATÖF'ün önderliğinde Russelsheim'de kutlandı. Toplantıya 800'e yakın kişi katıldı. Bunun önemli bir bölümünü kadınlar oluştuyordu. Alman ve diğer milliyet devrimcilerinde geniş ölçüde katılmaları toplantıya enternasyonal alan da canlı bir hava verdi.

Toplantıda seminer yazısı okundu ayrıca 8 Mart'ın önemi üzerine tartışıldı. Yanlış düşünceler mahkum edildi. Tartışma almanca yapıldı.

Kadınlar insiyatifi ele alarak toplantıyı bir bütün olarak yönlendirdiler.

DUISBURG

ATİF'in bölgesel olarak düzenlediği 8 Mart Uluslararası kadınlar günü kutlama toplantısı, 10 Mart Cumartesi günü Nordrhein-Westfallende Duisburg şehrinde yapıldı. Katılanların büyük bir bölümünü kadınların oluşturduğu toplantıya 500'ün üzerinde kişi katıldı. Toplantının birinci bölümünde ATİF'in hazırladığı seminer yazısı okundu. Tartışmalar bölümünde kadının çeşitli toplumlarda mücadelesi anlatıldı. Daha sonra somut olarak ülkemizde ve yurtdışında emekçi ailelerin içerisinde çelişkiler ve genelde kadınlar üzerindeki baskılar anlatıldı. Konuşmacılar, kadınlar üzerindeki çift yönlü baskının, sömürü ve baskı düzeninin ortadan kalkmasıyla mümkün olacağını anlattılar. İşçi ve emekçi kadınlar üzerindeki baskının daha da katmerli olduğu, eşit işe eşit ücret talebi doğrultusunda mücadelelerin gerekliliği anlatıldı. Feminist hareket eleştirilerek, emekçi kadın ve erkeklerin ortak devrimci mücadelesi anlatıldı.

Toplantının ikinci bölümünü Wuppertal Türkiye İşçileri Derneğinin folklor ekibinin oynadığı Sivas oyunları ile açıldı daha sonra halk ozanlarının okuduğu devrimci türküler ve kadınların okuduğu şiirlerle kadınlar üzerindeki baskı teşhir edildi.

Aachen İşçi Derneği ve Aachen Türkiye Öğrenci Derneğinin ortaklaşa hazırladığı tiyatro toplantıya katılanlar tarafından büyük bir ilgi ile izlendi. Aile içindeki kadın ve kızlar üzerindeki baskıları konu alan tiyatro özellikle başlık parası ile kızların satılışlarını ve kadınların mücadelesini canlı bir şekilde gözler önüne serdi. Aachen korusu ve Hükelhoven İşçi Derneğinin Elazığ oyunları ile devam eden kutlama toplantısı Maksim Gorkin'in "ANA" filminin birinci bölümün gösterilmesiyle sona erdi.

Kadınlar üzerindeki baskıya karşı çıkmak, kadın ve erkek eşitliğini savunmak ve bu doğrultuda mücadele yürütmek demokrat, devrimci olmanın en önemli kıstaslarından biridir. ATİF bu görevin bilincinde olarak yürüttüğü mücadele ile kadınları bir zevk aracı olarak gören faşistlerden, sosyal faşistlerden ve bu konuda sessiz kalan her türden sahte devrimcilerden ayrıldı. Önümüzdeki dönemde bu görevin bilincinde olarak kadınların, ATİF içinde örgütlenmeleri için mücadeleimizi aralıksız sürdürmeliyiz.

enver zöke

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

CİĞERHUN

MİLLİ KÜLTÜR ÜZERİNE

Bildiğimiz gibi emperyalizm olgusu ile birlikte, tek tek ülkelerin kendi içine kapalı olan ekonomisi parçalanmış; emperyalizm dünya çapında bir sömürü ağı kurarak sömürge ve yarı sömürgesi haline getirdiği ülkelerin ekonomilerini kendine bağımlı hale getirmiştir. Böylece emperyalistlerle bağımlı, onların denetiminde bir dünya ekonomisi meydana gelmiştir.

Emperyalizm girdiği ülkelerin sadece ekonomisini kendine bağımlı hale getirmekle kalmamış; aynı zamanda siyasi, ve kültürel alanda da, hakimiyetini perçinlemiş tir.

Bu anlamda her "milli kültür" aynı zamanda; aşırı-gerici ve yobaz bir nitelik taşıyan burjuva kültürüne sahiptir. Üstelik bu kültür, egemen kültür şeklinde yaşar. "Milli Kültür" genel olarak büyük toprak sahiplerinin, feodallerin ve emperyalistlerin kültürüdür. Çünkü burjuvazi her yerde feodallerle-gericilerle el ele dir. Bu nedenle "Milli Kültür" sloganı toprak ağalarının, milliyetçilerin, hacı-hodaların yaymaya çalıştığı bir burjuva aldatmacasıdır.

Fakat her "Milli Kültür" aynı zamanda pek az gelişmiş olsa bile, demokratik ve devrimci bir kültürün varlığını içerinde taşımaktadır. Çünkü her ulusta sömürülen bir emekçi yığını vardır. Bu sömürülen sınıfların yaşam koşulları zorunlu olarak demokratik ve devrimci bir ideolojiyi doğuracaktır. Bunun içindir ki; biz "demokrasinin ve dünya proleteryanının kültürü" sloganını öne sürerken; her milli kültürden yalnızca demokratik ve devrimci olan yanını alıyız ve buna sahip çıkıyoruz. Çünkü gerçek devrimciler, burjuva kültürüne ve her ulusun milliyetçiliğine kesin kes karşıdır.

İşçi sınıfına yararlı olabilmek istiyor sak, bütün ulusların işçilerini birleştir-meli, ister "kendi öz" burjuvazisinin olsun isterse bir başka burjuvazinin olsun milliyetçiliği ile, bitip tükenmeden mücadelemiz. "Milli Kültür" sloganı -dan yana çıkmak proleteryanaya değil, burjuvaziye yararacaktır.

Bunun için biz "Milli Kültür"ü değil, "Uluslararası proleteryanın kültürü"nü savunmalıyız.

- YASASIN ULUSLARARASI PROLETERYANIN KÜLTÜRÜ !

- KAHROLSUN EMPERYALİST-REVİZYONİST-FEODAL KÜLTÜR !

C.ÖZTOK

SÜRÜ

Uluslararası Berlin Film festivali 29 Şubat 3 Mart tarihleri arasında Berlin'de yapıldı.

Dünyanın bir çok ülkesinden filmlerin katıldığı bu festival esas olarak emperyalistlerin ve sosyal emperyalistlerin bir propaganda aracı ve film pazarı durumundadır. Fakat bu yıl Rus sosyal emperyalistleri bir Amerikan filmi gerekçe göstererek festivalden geri çekildiler.

Berlin film festivaline paralel olarak düzenlenen "Genç filmler formu"nda Türkiye'den "Sürü" ve "Fıratın Cinleri" adlı filmler de gösterildi. Biz bu filmlerden "Sürü" adlı filmi üzerinde durmak istiyoruz.

"SÜRÜ" filminin konusu Siirt dağlarının da geçer.

"SÜRÜ" Siirt dağlarında yaşayan Veysikan ve Halilan aşiretlerinin çatışması çerçevesinde Veysikan'ların çöküşünü, dağılışını, Veysikan'dan Şivan'la Halilan'dan Berivan'ın acılı sevgisini anlatıyor...

"SÜRÜ" filmi ile Türkiye'nin daha bir dizi sorunları bir arada verilmeye çalışılıyor.

Bir çok toplumsal bozukluğun bir arada sahneye aktarılmasına çalışılması filmi karmaşık bir hale getiriyor, ve bazı sahnelerde verilmiş istenen gerçekler bu karmaşa içerisinde iğreti bir görünüm kazanıyor.

Örneğin; çocuk yaşta genç bir çocuğun çıkıp bir dizi doğruları kitaptan okur gibi sıralaması; trende devrimci bir ozan olayı, tutuklu ozanın götürülüşü esnasında; bir devrimci grubun marş söy-

Devamı 9. sayfada

Çağımızın en büyük Kürt ozanı olarak bilinen CİĞERHUN, 1903 yılında Mardin'in Gercüş ilçesine bağlı Hesar köyünde doğdu. Asıl adı Şeyhmus'tur.

Birinci Dünya Savaşı sırasında ailesiyle birlikte Suriye'ye göç ederek Kamışlı'ya bağlı Amude nahiyesine yerleşti. Küçük yaşta çobanlık ve ırgatlık yaptı. Daha sonra köy medreselerinde din öğrenimi gördü. Irak ve İran medreselerini dolaştı. İlk şiir kitabı 1945 yılında "Divan" adıyla yayınlandı. Bu kitaptaki şiirlerinde Kürt milliyetçiliği temasını işleyen Ozan, 1954'te "Sewra Azadi" (Özgürlük İhtilali) adlı ikinci şiir kitabını yayınladı. Bu şiirlerin de Kürt sorununu devrimci açıdan ele alan Cigirhun, ayrıca Ortadoğu bölgesindeki ve dünyanın diğer bölgelerindeki sorunlara ve gelişmelere de büyük yer verdi ve tüm bu sorunları aynı açıdan yanıttı. Ozan'ın üçüncü şiir kitabı ise 1973 yılında "Kime Ez" (Kimim Ben) adıyla Beyrut'ta yayınlandı. Cigirhun'un ayrıca, Kürt köylülerinin toprak mücadelesini konu alan "Reşo'ye Darê" (Darh Reşo) adlı bir hikaye kitabı ile Kürt dili üzerinde çeşitli inceleme kitapları vardır.

Birçok kez tutuklanan ve ağır işkencelere maruz bırakılan Cigirhun'un "Haydi Bırak Şikayet Etme" adlı şiirinin Kürtçesi ile bu şiirin 10 Mayıs 1978 tarihinde yitirdiğimiz Ozan ve Yazar Gani Bozarslan tarafından yapılmış Türkçe çevirisini sunuyoruz.

HAYDİ BIRAK ŞİKAYET ETMEYİ

Hükümet konağının kapısında toplanmış köylüler Biri diyor ki diğerine: «Haydi aç kapıyı

Yolu bilmiyorsun madem, toprak başına senin Haydi bırak şikayet etmeyi

Rahat bırakmazlar sizi, ne kadar yakınsanız da Ağa vermez toprakları, ne denli koştursanız da Tarak gibi adamdır o, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Sorun birbirinizi, verin el - ele Korkmayın ağıdan, ölür müsünüz sanki!

Siz yirmi, o ise birdir; toprak başına senin Haydi bırak şikayet etmeyi

Kime yapacaksınız şikayetinizi, onun arkadaşları hepsi Kellesini mi uçururlar sanki! burjuvazidir hepsi

Paranı harcama boşuna, toprak başına senin Haydi bırak şikayet etmeyi

Onun eline siz verdiniz sopayı, seçim günü Şikayet etmek olmaz artık ne denli ferah atsen de Yeter, aç gözünü artık toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Şu yağmur damlaları, birer birer düşerler ya, Ama tutunca birbirlerini, yaman bir sel olurlar Bak bir kez onlara, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Demire bak ne kadar serttir; oysa topraktandır o Ama önünde fare kesildiğin ağa gibi tıknaz ve doludur o da Uyanık ve oyunbazdır ağa, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Sizi birbirinize düşürüp, tepinip oynuyor üzerinizde Otuz yıldır söylüyor elmadı bunu, hala duymadın mı sen! Seniz silahın ise el kaldırmaktır, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Şikayetle olmaz bu, çabucak görün birbirinizi Halk ayaklanıp el kaldırmalı aşanınız önünde Birlik olun hepiniz, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi

Ustaların taktiklerini uygulayın proleterler Koruyun vatani düşmanlardan

Şakaya gelmez bu yol, toprak başına senin Haydi bırak şikayet etmeyi

Kölecilerin kafasını kırmalıyız biz Sonra toprağı da, demiri de zorla almalıyız biz Arkadaşları bul sen, toprak başına senin

Haydi bırak şikayet etmeyi.

BELLA CIAO

İTALYAN PARTİZANLARININ ŞARKISI

Bir sabah erkenden bella ciao, bella ciao bir sabah erkenden düşmanımıza rasladık

Partizanlar gelin, beni de alın Çünkü ölümün yaklaştığını hissediyorum.

Eğer ben ölürsem, siz yoldaşlarım beni kahraman bir partizan olarak son uykuma yatırın

Küçük bir çiçeğin gölgesine küçük, zarif bir çiçeğin gölgesine dağlara götürün sonra beni.

Ve oradan geçen insanlar küçük çiçeği görecekler "Bu çiçek", diyecekler hepsi "Bizim Hürriyetimiz için ölen, Partizanın çiçeği"

VUR GERİLLAM

Kopuyor feryadı, zalim faşistin Vur, gerillam vur, zafer bizimdi. Sarmış ana yurdu DEVRİM neferi, Vur gerillam vur, zafer bizimdir

Kalmayacak yerde, dökülen kanlar Nerde Denizler, nerde İBOLAR, ÇAYANLAR, İNANLAR, nerde ARSLANLAR Sor, gerillam sor, zafer bizimdir

Birgün DOĞANI dağlara çıkar, Devrim için kanın saçar, Tepelere kızıl bayrak açar, Sar, gerillam sar, zafer bizimdir

DOĞANI

"SÜRÜ" filminden bir sahne.

HAYDİ GİLİ MEKE

Be derê serayê gundî bûne leke Yek dibêjî ê di: «Haydê derî weke Madem rê nas nakî xwelî' serê xwe ke

Haydê gîlî meke,

Dev ji we ber nadin, çiqa hun bi gazin Axa qadê nadî çiqa hun bi bazin

Mêrê weke şeke xwelî' sere xweke Haydê gîlî meke

Lî hev hun bi pîrsin, destê hevdi bigrin Ji Axe metirsin, ma qey hun'ê bîmrin?

Hun bîstin, ew weke, xwelî' serê xwe ke Haydê gîlî meke

Gîlî lî cem kê kin, tev hevalên wî ne Ma wê serî jê kin? tev borcawêzî ne

Perê xwe xerc meke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Roja intixabê, we da destên wî dar Îdî gîlî nabê, çiqa bikî hewar

Bes, çavê xwe weke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Ev peşkên baranê, yeka yekan tene xwar Lê ko hevdi digrin, dibin lehî, dijwar

Carek jê meyze ke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Hesin ji axê ye, binê çiqa hiske Tiji wek axê ye, lî ber dibî mîşke

Hişyar û feneke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

We ber didî hevdi lî ser we dilîzi Sîh sale ez dibêjim, hê ji nabîhîzi

Desthilanin çeke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Ev bi gîlî nabî, zû zû hev bibênin Divê mîlet rabî, lî ber dest hilênin

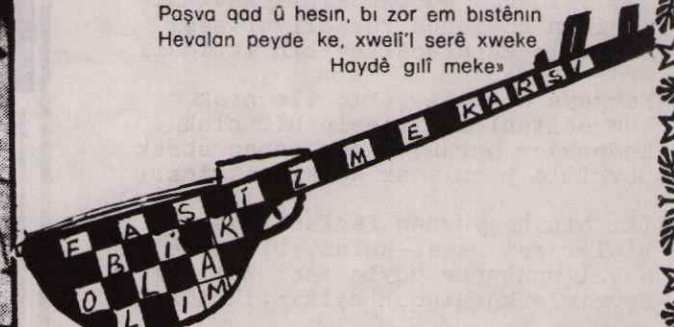
Tevde bibin yeke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Teqîka rêzana bigrin pirolêtar Welat bi parêzin, ji dijîmîn û neyar

Ev rê ne heneke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

Serê koledaran divê embîşkênin Paşva qad û hesin, bi zor em bîstênin

Hevalan peyde ke, xwelî' serê xweke Haydê gîlî meke

MARAŞ'TAN MEKTUP VAR

Merhaba Arkadaşlar...

Biz Kanlı Maraş olaylarından tesadüfen kurtulan bir aileyiz.

Ben bu mektubunda sadece kendi ailem- den değil, yüzlerce ailenin perişan durumundan sözedeceğim.

Faşist katliamdan sonra, biz evsiz, yurtsuz kaldık. Devlet sözde bize yardım ettiğinin propagandasını yapıyor. Oysa gerçekler hiç de öyle değildir.

Bizleri devlet bir ay Ticaret lisesinde, kanlı pamuk dökelerde yatırdı, kokmuş yemekleri önümüze sürdüler. Bizleri kuyruk sıralarında bir parça ekmeğin için ssatler cebekleterek, çocuklarımızı ayaklar altında ezdiler. Devlet işte bizi bu şekilde perişan ederek, 'yardım' etti. Biz bu rezillike başkaldırdığımız zaman ise bize faşistler engel oldular. Tabii ki çaresizlikten hiç bir şey yapamadık. Bir ay böyle geçti.

Bir ay sonra bizi Kahramanmaraş'ın üst tarafındaki İl İmar ~~Kanun~~ Harmanı taşıdılar. Bizlere sözde 'gıda maddeleri (!)' dağıttılar. Çoğunlukla faşistlere herşeyi bol bol verdiler.

Bize adı 'yardım' olan ve yaptıkları yardımın propagandasını yapan devlet yetkilileri şunları dağıttılar.

Üç aileye bir masa, yine 2-3 aileye piknik tipi ocak, 6 adet sandalye hepsi bu kadar.

Şimdi de bir aile başına dağıtılan gıda maddelerine geçelim.

2 kg çay
6 " zeytin, 4 adet 500 gramlık konserve,
2 kg fındık, 2 adet reçel (konserve), bir adet 2 kg lık zeytinyağı, 15 kg margarin hepsi bu kadar. Isınmak için 2-3 aileye de 100 kilo odun verildi. Bir de soba ve iki hasır.

İşte bize devlet dediğimiz yardımın tümü.

Ben bunları bilginiz olma açısından yazıyorum.

Şimdi de bizleri nasıl yerleştirdiklerini görelim.

Devlet bizleri, yani 2-3 aileyi üst üste bir eve doldurdu.

Bize verdikleri gıda maddeleri bir hafta içinde bitti. Odun bitti. Evi yıkılıp yıkılmayanlar, parası cebinde olanlar herşeyi alıyorlar.

Bizi sükunete davet edenler, bizi engellemeye çalışanlardır. Evi yanmayanlar, gelen yardımlara el koyanlar, ve evi yananların yiyeceklerini ellerinden alan devletin koruduğu faşistlerdir.

Biz bu haksızlıklara karşı çıktığımız zaman ise hemen sıkıyönetim komutanlarına şikayet ediliyorduk.

Biz zaten şikayete gittiğimizde de sıkıyönetimin komutanları bizi dışarı atmakla tehdit ediyordu.

Arkadaşlar şimdiki durumumuz böyledir. Elimden geldikçe anlatmaya çalıştım. Siz yorumlayın bize doğruyu iletin.

Kahramanmaraş'tan

Bir Devrimci

KANLI MARAŞ

Maraş, Maraş bu nasıl Maraş
Vuruldu binlerce ana baci kardaş
Gel bu acıya karşı dişe, diş savaş
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

Bu nasıl düzen girdik hangi çağa?
Bu zulüm yeter insin baştan
Komprador patron ağa
Al sende silahını gel çıkalım dağa
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

Kardaş kanın kalmıyacak yerde
Faşizmin parlamento yüzüne perde
Saldırıyor bak halkıma her yerde
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

Köpekler diyorki mezhep davası
Hayır inanma bu bir sınıf kavgası
İşçinin köylünün yükseliyor sesi
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

Kavgaya girmeli çekiç ile orak
Tüm ezilenler birleşip bir olak
Komprador burjuvaziden hesap sorak
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

İki bin beşyüzden fazladır yaralı
Binlercesi sakat kaldı, binlerce ölü
Nasıl unuturum böyle feci katliamı
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

Gidermi bunca dökülen kan havaya
Bozuk düzen sokuyor bizi kavgaya
Kardaş, baci kavgaдан geri kalma ha!
Devrimle kurulacak halkın iktidarı

DEĞERLİ ARKADAŞIMIZ BİNALİ YİĞİT'İ KAYBETTİK

Binali YİĞİT arkadaşı 12.3.1979 tarihinde kaybettik. Karşılıklı iki otomobilin çarpışması sonucu YİĞİT arkadaşımız ve derneğimizin üyesi İsmail SAĞLAM ağır bir şekilde yaralanırlar. İsmail arkadaşın annesi yaralanmasına rağmen geçirdiği şok sonucu ölür.

Arkadaşlarımızı halktan kişiler hastaneye götürürler. Hastane yetkilileri her ikisinin de ağır olduğunu, burada tedavi edilemeyeceğini, Ankara Acil Trafik hastanesine götürülmelerini sağlık verir.

Hastane ambulansında "benzin" olmadığından dolayı arkadaşlarımız yolcu otobüsü ile Ankara'ya götürülürler. Kazanın oluşundan hastaneye götürülüş arasında 5 saatlik bir zaman geçer ve arkadaşlarımız hastaneye ulaşmadan can verirler.

Binali yiğit arkadaş, örgütlü mücadele- nin önemini kavramış militan bir örgütleyici idi.

O.Ülkemizde emperyalizmin tahakkümünü ve faşizmi yok etmenin örgütlü mücadele ile mümkün olacağını propagandasını yılmadan usanmadan yapmış- tır.

O, bizleri iligine kadar sömüren B. Alman emperyalizmine karşı çıkmış, ekonomik ve demokratik haklarımızın genişletilmesi için elinden geldiğince mücadele etmiştir.

O, B. Almanya'daki Türkiyeli işçilerin tek demokratik üst örgütü olan ATİF'in örgütlenmesine büyük çaba sarf etmiş, ATİF'in bütün eylemlerine katılmıştır. O, ULM TÜRK HALK OCAĞI'nın demokratik bir kitle teşkilatı haline gelmesinde, ATİF'e üye olmasında tayin edici çalışmalar yapmıştır.

Arkadaşlarımızın katili komprador patron-ağa devletidir. Çünkü bizleri yaban ellere bir dilim ekmeğin için gitmeye zorlayan bu devlettir. Onlar lüks arabalarda sefa sürerken, hastane ambulanslarında benzin bulunmamaktadır. Bunun sorumlusu faşist devlettir.

Arkadaşlarımızın sigaralarını, paralarını çalan "Trafik polisleri" bu devletin polisleridir.

Arkadaşlarımızın elbiselerini hastane- de çalan hastane görevlileri bu devletin memurlarıdır.

Arkadaşlarımız seyahat ederken değil, bir dilim ekmeğin için geldikleri Almanya'dan giderken ölmüşlerdir.

- KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
- BİNALİ YİĞİT ARKADAŞIMIZ ÖLÜMSÜZDÜR!
- BİNALİ YİĞİT ARKADAŞIMIZIN ANISI MÜCADELEMİZE ÖRNEKTİR!
- İSMAİL SAĞLAM VE ANNESİNİN, BİNALİ YİĞİT'İN KATİLİ KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİDİR!

ULM

ATİF te BİRLEŞTİK

ULM ve çevresinde Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle örgütü olan ULM TÜRK HALK OCAĞI, 10.12.78 tarihinde yaptığı olağan Genel Kurul da, ATİF'e üyelik kararını aldı. ATİF Yönetim Kurulu ilk toplantısında derneğimizin üyelik müracaatını görüşmüş ve kabul etmiştir. 1978 başından beri dernek olarak ATİF siyasetini uygulayan U.T. H.O. ULM'de faaliyet gösteren faşist, eksport, import, sahte 'Halkçı Devrimci' tekke lerin, sosyal faşistlerin, her türden gericilerin baş hedefleri halindedir.

Genel Kurulda, ATİF'e üyelik için müracaat kararını bütün üyelerin coşku ile "Birlik-Mücadele-Zafer/Yaşasın ATİF ATÖF" şiarıyla desteklemeleri, ATİF siyasetinin doğruluğunu, derneğimizin bu siyaseti ULM'de başarıyla hayata geçirdiğini kanıtlar. Günden güne güçlenen derneğimize her türden gericilerin, özellikle sahte 'Halkçı Devrimcilerin' yalan ve iftiraya dayanan karalama politikaları iflas etmekte, kazdıkları kuyuya kendileri düşmektedirler. Bu her türden halk düşmanlarının, gericilerin kaçınılmaz sonucudur.

- Yaşasın ULM Türk Halk Ocağı !
- Yaşasın ATİF !
- Kahrolsun faşistler-sosyal faşistler ve her türden gericiler !

SCHWABISCH

ATİF sempatisini olan Schwabisch Gmünd ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Kültür Derneği emperyalizmin yoz kültürüne karşı halkımızın devrimci öz kültürünü yaymak ve yaşatmak için 3.3.1979 tarihinde bir halk gecesi yapmıştır.

ATİF üyesi diğer derneklerin de dayanışması ile halk gecesi olumlu ve başarılı bir şekilde sona ermiştir.

BELÇİKA

Bizler Belçika'nın Verviers kentinde yaşayan Türkiyeli işçiler içinde örgütlendiğimiz Verviers Türk Kültür Derneği olarak 17.3.1979 tarihinde bir halk gecesi düzenledik.

Geceyi yapmamızdaki amaç; bulunduğumuz yerde işçi arkadaşlar arasında devrimci halk kültürünü yaymak ve tanıtmaktır. Belçika'da böylece devrimci niteliğe sahip ilk gece yapılmıştı.

Halkımızın yaşantısını, mücadelesini anlatan, onun kültürünü dile getiren, Türkiyeli emekçilerle, Belçikalı'lar arasında kardeşlik bağlarını sağlamaya hizmet eden eserler yer alıyordu. Gecemize Verviers ve Belçika'nın çeşitli şehirlerinden gelen dernek yöneticileri, dernek üyeleri olarak katılan emekçi sayısı yaklaşık 200 kadardı. ATİF üyesi Aachen ve Köln derneklerinin gecemize hiçbir karşılık beklemeksizin getirip oynadıkları tiyatro ve folkloru emekçiler ilgi ile izlediler. Ozan Gültekin Emekçiler tarafından coşku ile dinlendi. Diğer yanda gecemize katılan Belçika halk oyunlarını oynayan Belçika folklor ekibi geceye katılanlar tarafından sevildi ve alkışlandı.

Gecemize İsmail arkadaş ve genç bir arkadaşın söylediği halk türkülleri güç vermiştir.

Dernek başkanımızın yaptığı açılış konuşmasıyla başlayan gecemiz başarı ile sona ermiştir.

Gecemizin hazırlığında bizlere yardımcı olan tüm kuruluş ve arkadaşlara teşekkür ederiz.

- YAŞASIN DEVRİMCİ HALK KÜLTÜRÜ !

AACHEN

ATİF üyesi Aachen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği, ATÖF üyesi Türk Öğrenci Derneği, 5-10 Şubat tarihlerinde düzenledikleri Türkiye Haftası'nı, faşist katliamları ve sıkıyönetimi protesto yürüyüşü ile sona erdirdiler.

Bu eylemlerin amacı, yurtdışındaki MHP derneklerinin kapatılmasını talebi ve yurdu muzdaki sıkıyönetimin teşhiri idi. Bu eylemlerle ilgili olarak toplanılan Aralık 1978'de başladı. Bu toplantılara işçi ve öğrenci derneklerinin temsilcilerinden başka, Aachen'de çeşitli uluslardan anti-faşist, anti-emperyalistler de katıldı. 5 Şubat'a kadar haftada bir kez olmak üzere yapılan bu toplantılarda ATİF'in Türkiye hakkındaki görüşleri anlatıldı. Bu toplantılarda çeşitli dernek temsilcisi olan arkadaşlara, çelişkili oldukları konularda dahil, yurdumuzun Sosyo-ekonomik yapısı hakkında bilgi verildi, ve canlı tartışmalara neden oldu. Bildiri, afiş, resim sergisi, dia'lar için görev bölümü yapıldı. Hafta başında menza ve şehirde resim sergisi açıldı, bildiriler dağıtıldı. Biz iki gece planlamış, birinde Türkiye ile ilgili bir film gösterip, yurdumuzun sosyo-ekonomik yapısını anlatmak, ikinci gecede ise MHP der-

neklerinin kapatılmasını amaçlayan ve onların Türkiye'de ve yurtdışında yaptıklarının tecritini amaçlıyorduk. Ancak çarşamba gecesi göstermemiz gereken film, film şirketinin film paketi üstüne faşistlerin dernek numarasını yazmaları üzerine elimize geçmedi. Şirketin yolladığı film Aachen Bahnhof'una gelince, yetkililer pakette yazılı numaraya telefon ediyor, gelen bir faşist te filmi alıp götürüyor. Son andaki çabamız fayda vermedi. Haftanın ağırlığı esas olarak bu fimdeydi. Bunun üzerine çarşamba gecesi yaptığımız değişiklikte elimizdeki diaları gösterdik, ve MHP hakkında hazırladığımız seminer okuduk. Yüzden fazla bir kitlenin katıldığı gece, bütün bu tersliklere rağmen oldukça olumlu geçti. Bu gecede Türkiye hakkında ilginç sorular soruldu. Ve canlı bir tartışma ortamı vardı.

Türkiye haftası sonunda yapılan yürüyüş Aachen ve çevresinden 200 ü aşkın işçi, öğrenci ve yabancı devrimci ve demokratlar katıldılar. Yürüyüş esnasında Türkiyeli'lerin yürüyüşe katıldıklarını izledik.

Hedefi doğru tespit edilen somut eylemler destek görmektedir. Yerel gazetelerden birinde bile yürüyüşümüzle ilgili bir resim çıktı ve "bozkurtların" yasaklanmasını talep ettiğimiz belirtildi. SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR !

TUTUKLU BULUNAN

A. AKAYGÜN SERBEST BIRAKILMALIDIR

İşçi arkadaşlar, Yurtseverler, Demokratlar !

Bundan bir süre önce, Kürt sosyal faşistleri Stuttgart'ta "Kürdistan Kültür Gecesi" düzenlediler. Bu geceye katılmak isteyen bir çok yurtsever devrimciler vardı. Bu tüm yurtsever devrimcilerin amacı; Geceye katılan işçilere, Kürt sosyal faşistlerinin kime hizmet ettiklerini açıklamaktı. Ülkemizi sosyal emperyalizme peşkeş çekmek isteyen Kürt sosyal faşistleri teşhir olmak korkusuyla yurtsever devrimcileri içeriye almadılar. Polislin müdahalesini sağlamak için sosyal faşist militanlar devrimcilere saldırdılar. Yaralananlar oldu, polis getirdiler, polis bir arkadaşımızı karakola götürdü delil yetersizliğinden 5 saat sonra serbest bırakıldı.

Bu olayda Alman polisi illede bir suçlu bulup tutuklamak istiyordu. İki gün sonra sosyal faşistler Daimler Benz'de çalışan ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) sempatisini bir işçinin adını ve adresini polise verdiler. Sosyal faşistlerin öteden beri işbirliği halinde olduğu bilinen Alman patronlarının polisi, bu arkadaşını işyerinden aldı. Olayla hiç bir ilgisi olmayan bu arkadaş (adam yaralamaktan sanık olarak mahkemece tutuklandı). Tutukluluğu üç aydır devam etmektedir. Ortada tutukluluğunu gerektiren kesin delillerde yoktur.

Bu durum Alman tekelci burjuvazisinin işçilere, özellikle yabancı işçilere uyguladığı baskının bir parçasıdır. Tutuklu arkadaşın ATİF sempatisini oluşu bu baskıya daha da katmerleştirmektedir. Çünkü, ATİF Almanya'da çalışan çeşitli milliyetlerden işçilerin ekonomik ve demokratik haklarını amansız savunurken ülkemizde de emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin uşakları, komprador patron ağı devletinin faşist yüzünü her geçen gün biraz daha açığa çıkarmaktadır. ATİF'in bu kararlı tutumu Alman emperyalizminin Türkiye'deki çıkarlarına ve Rus sosyal emperyalizminin yeminli uşaklarına ters düşmektedir. A.Akaygün'ün tutuklanmasının esas sebebi budur.

Çeşitli milliyetlerden halkımız gün geçtikçe bunları daha iyi tanıyacak ve mücadelelerini sınıf kını ile bileliyecektir. Halkımızın emperyalizme, sosyal emperyalizme, faşizme, sosyal faşizme ve her türlü gericiliğe karşı verdiği mücadeleyi ne Batı Alman polislinin baskı ve tutuklamaları ne faşist ve sosyal faşistlerin saldırı ve ihbarları durduramayacaktır.

- A.AKAYGÜN DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

- KAHROLSUN SOSYAL-FAŞİST SALDIRILAR !

- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ !

- YAŞASIN ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN HALKIMIZIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ !

Stuttgart İşçi Derneği

WUPPERTAL

Wuppertal'daki Türkiyeli işçi ve emekçi gençlerin tek demokratik kitle örgütü olan derneğimiz ikinci olağan Genel Kurulunu yapmıştır. Genel Kurula 35 i dernek üyesi olmak üzere 50 nin üzerinde kitle katıldı.

Genel Kurul, dernek eski yönetim kurulundan bir arkadaşın açış konuşmasıyla başladı. Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen devrimciler için saygı duruşundan sonra kongrenin sıhhatli yürümesi bakımından bir divan heyeti seçildi. Divan heyetinin seçilmesinden sonra eski yönetim kurulunun faaliyet ve mali raporları okundu. Faaliyet raporunda kısaca derneğin kuruluşundan bu zamana kadar yaptığı çalışmaları, şimdi içinde bulunduğu muhtemel durumu, Türkiye'deki durumları, hata ve eksiklikleri tahlil edici bir durumdaydı. Faaliyet raporundan sonra mali rapor okundu ve her iki rapor üzerinde tartışma ve eleştiri bölümüne geçildi.

Eleştiriler bölümünde eski yönetim kurulu yetersiz bir çalışma yürütmüştür. Çalışmaların eksik ve yetersiz olmasındaki esas sebebin yönetim kurulunun işlerliğinin olmamasından kaynaklanmaktadır. Geçen dönem içerisinde ancak iki defa toplanan yönetim kurulunun aldığı kararları uygulamaya koyamadığı belirtilmiştir. Faaliyet raporundan sonra maliye raporunda üzerinde tartışılacak kabul edilmiştir.

Eski yönetim kurulunun aklanmasından sonra bazı bağlayıcı kararlar alındı. Bu zamana kadar kurulmamış olan Kadınlar Kulunun kurulması, derneğimizin büyük bir bölümünün gençlerin oluşturduğu dikkati çekerek bir gençlik kolunun kurulması ve derneğimizin ilkelerini anlatan yine bunun yanında şehrimizdeki çalışmaları (faşist ve sosyal faşistleri) içeren bir broşürün çıkarılması. Derneğimizin güçlenmesi bakımından çok olumlu olan bu kararlardan sonra eski yönetim kurulunun sunduğu yeni bir küçük oy birliği ile kabul edildi. Bundan sonra yeni dernek organlarının seçimi ne geçilerek yönetim ve denetleme kurulları seçildi. Dilek ve temennilerden sonra Genel Kurul sona erdi.

Genel Kurul genel olarak olumlu geçti. Wuppertal'daki Türkiyeli işçilerin ve emekçi gençliğin sorunlarının çözümünde, bir olup birlikte mücadelesinde önemli bir adım oldu. Biz Wuppertal'daki anti faşist, anti emperyalist olan Türkiyeli işçi ve emekçi genç kardeşlerimizi derneğimiz çatısı altında bizi ezen ve sömürenlere karşı birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

WUPPERTAL HALK KÜLTÜR GEÇESİ

ATİF üyesi Wuppertal Türkiyeli işçi ve Emekçi Gençlik derneği olarak 3.2.79 da, halkımızın devrimci kültürünü yaymak, Wuppertal'daki Türkiyeli emekçilerin birlik ve dayanışmasını dahada kuvvetlendirmek için bir halk gecesi yapıldı.

Gecede açılış konuşması yapan bir arkadaş ülkemizin durumunu, halkımızın gelişen devrimci mücadelesini ve kültürden ne anlattığımızı anlatan konuşmasında "... Devrimci kültür ve sanatımız, yani tiyatro, edebiyat, sanat, müzik, devrimci eserler vb. biz emekçilerin tek bir yürek, tek bir irade halinde birleşmemize ve mücadeleye etmimize, gerici kurtulmamıza, devrimci olan her şeyi geliştirmemize yardım et

mektedir. Bu anlamda devrimci kültür ve sanat konusunda yapacağımız çalışmalar ve atacağımız her adım DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'nin bir parçası olmalı ve ona hizmet etmelidir. Devrimci kültür ve sanat tüm devrimci davanın bir parçasıdır. Diğer parçalara kıyasla az önemli, az acil ve ikinci cilde derecede olsa bile, tüm makınanın pek gerekli bir dişli çarkı, vidasıdır. En güzel, en basit anlamdaki bir edebiyat ve sanat olmadan devrimci hareket ilerleyemez ve zafer kazanamaz...." diyerek, devrimci kültürün önemini anlattı.

Geceye katılan halk ozanları demokratik halk devrimi mücadelesi yolunda savaşırken çeşitli emperyalist güçlerin ülkemizdeki uşakları olan komprador patronların ve top rak ağalarının faşist iktidarları kurşunlanarak öldürülen ve işkencehanelerde katledilen halk önderlerinin ve devrimcilerin anısına türküler ve marşlar söylediler. ATİF adına bir arkadaş, Türkiye'deki ve dünyadaki olayları konu alan bir konuşma yaptı.

Çeşitli halk oyunlarını oynayan folklorümüz ve devrimci marşlar, devrimci türküler söyliyerek geceye katılan koromuz halk gecesine renk kattı. Ayrıca halkımızın ezilmişliğini, sömürülmüşlüğü, yok suluşunu dile getiren ve bu şartlar altında halkımızın kendisini ezen, sömüren komprador patron ve toprak ağalarına karşı vermekte olduğu mücadeleyi anlatan "dertli köylüm" isimli halk tiyatromuz geceye katılan Türkiyeli emekçiler tarafından çok büyük sempati topladı. 250 - 300 kadar Türkiyelinin katıldığı halk gecemiz bazı teknik eksikliklerin doğurduğu olumsuz yanlara rağmen, esas yönünü olumlu yanları oluşturmaktaydı.

- KAHROLSUN EMPERYALİZMİN YOZ KÜLTÜRÜ !

- YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCI KÜLTÜRÜ !

DORTMUND

ÇEVREMİZDEKİ FAŞİSTLERİN DURUMU

27.4.77 tarihinde Halil İbrahim Karagöz tarafından örgütlenen Ali Yıldız ve beş arkadaşıyla beraber A.Akkuş'a ilk önce sözlü sataşma yaparak 28.4.77 tarihinde ise A.Akkuş'a saldırmışlar ve A.Akkuş'un sağ elinin başparmağını kırmış ve vücudunun diğer kesemlerinden aldığı darbeler sonucu altı aya yakın raporlu olarak hastahane kalmıştır.

Saldırıyı tertipleyen faşistler Dortmund'da kalmaktadırlar ve bunların çoğunluğu Kayseri'lidirler. Esas saldırıyı yöneten faşist Halil İbrahim Karagöz Dortmund'daki faşist MHP derneğinin yönetimi kurulu üyesidir. H.İbrahim Karagöz 46 Dortmund Eving Herreke str. 66 (oda no 34) adresinde kalmaktadır. A.Akkuş'a saldıran faşist ise, saldırganlığına rağmen bilinçli bir faşist değildir. Bu saldırıdan dolayı toplam 10.590 DM para cezasına çarptırılmıştır. Diğerleri hakkında henüz bir bilgi alınamamıştır.

Dortmund ve çevresi Türkiyeli işçi ve emekçi gençlik derneği

KIBRIS

Kuzey Kıbrıs'ta, Cypfruvew'te çalışan 2000 işçinin 12 Şubat 1979 tarihinde başlattığı grev, devlet iktidarının elinde tutan komprador burjuvazinin baskı ve sömürü düzenine karşı bir direniştir.

İktidar, devlet mekanizmasının bir parçası olan polisi, grevci işçilerin üzerine saldırmış ve grevi kırmaya çalışmıştır. Güzel yurt ve Magosa'daki paketleme evlerinde giriş-çıkışları önlemeye çalışan işçiler üzerine polis, yangın söndürme araçları ve copla saldırmıştır.

Greve erkek işçiler yanında kadın işçiler de katılmış ve polislin saldırısına karşı kahramanca direnmiştir. 100'ü aşkın polislin coplarına karşı dimdik ayakta duran işçilerden 8'i hastaneye kaldırılmıştır. Yaralananlar arasında 2 hamile kadının da olduğu açıklanmıştır. 10 erkek ile 5 kadın işçi tutuklanmış, ilk soruşturmadan sonra, Halk-Der üyesi bir yurtseverin dışında geriye kalanlar serbest bırakılmıştır.

Olayla ilgili olarak sözde baskı ve sömürüye karşı olan CTP ve TKP .irer demec vererek, her zaman olduğu gibi olayı "protesto" etmişlerdir. Bu sahtekarların sırf halkın gözünü boyamak için yaptıkları protestolar kendi sınıflarının çıkarlarını savunmak içindir.

İşçi kardeşler, öğrenci kardeşler, yurtsever ve demokratlar...

Bu saldırılarla, Kuzey Kıbrıs'ta iktidarda olan komprador burjuvazi faşist yüzünü sergilemektedir. Bu saldırılara karşı Türk-İş'de yönetimi elinde tutan faşist klik, ve Dev-İş'te yönetimde olan sosyal faşist klik hiçbir eyleme girişmemiştir. Kuzey Kıbrıs'ta içinden geniş işçi kitlesinin örgütlendiği Dev-İş'in yönetimini elinde tutan sosyal faşist işçi aristokratları kendi sınıf çıkarlarını korumak için işçisinin içinine sızmış, ve işçi sınıfının komprador burjuvazi ile olan uzlaşmaz ilişkilerini uzlaştırmaya çalışmakta, işçi sınıfının mücadelesini içten baltalamaktadır. Grevleri, direnişleri satmakta, faşist saldırılara karşı grevci işçileri pasifiye etmektedir.

Çözüm yolu ne o faşistin, ne bu sosyal faşistin, ne de bu sosyal faşistin, ne de hertürden fırsatçıların kuşruğuna takılmaktır. Çözüm yolu devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi, bu sendikaları kendi sınıflarının bir örgütü haline getirmesidir.

ULM

B. ALMAN EMPERYALİST DEVLETİ MÜCADELE GAZETESİNİ ENGELLEYEMEZ !

17.2.79 tarihinde ULM'de Mücadele gazetesini satan devrimcilerden birini, polis, gereksiz yere polis merkezine götürmüştür. Bu gazetenin yasal olup olmadığını ve arkadaşımızın pasaportunun gerçekten arkadaşımıza ait olup olmadığını bahane eden polis, devrimcilere olan düşmanlığını, polis merkezinde sergilemiştir.

17.2.79 da arkadaşımızı polis merkezine götürün B. Alman polislinin ilk sorusu : "Neden senin arkadaşın KBW'lilerle yanında durup, bu gazeteyi satmaktadır?" oldu. Görüldüğü gibi, B. Alman polisi, bizim cadde neresinde durabileceğimizi ve kimin yanında durup kimin yanında durmaya çağımızı dahi tayin etmeye çalışmaktadır. Ve devamlı şöyle diyor polis : "sizin KBW ile ilişkiniz var mı? Alman yasalarına göre bir dernek politika yapamaz. Siz politika yapıyor musunuz? Siz komünist misiniz? Bu gazete nereden ve nasıl gelmektedir?" Devamlı benzeri sorular soruyor ve birden resim çekiyor. Gazetelerden birini alıkoyma polis, fiatını isteyen arkadaşımıza fiatını vermemiştir. Gerekece olarakta bu gazeteyi inceleyeceklerini, yani yasal mı değil mi, B. Alman dernekler yasasına göre hareket ediyor mu etmiyor mu? Bu durum anlaşıldıktan sonra gazeteyi geri alabileceğimizi söylemektedir.

Yukarıda yazılanlardan anlaşılabilirceği gibi, B. Alman emperyalist devleti, işçi sınıfının burjuva demokrasisinde zorlu mücadeleler sonucu kazandığı bir takım demokratik hakları geri alabilmenin hesabını yapmaktadır. ULM'de olduğu gibi, bu konuda sokağın neresinde durduğumuzu gerekçe gösterebilir. Son yıllardaki olaylarda görüldüğü gibi, B. Alman emperyalist devleti faşizme yönelik gelişmelerden hayli azimli ve B. Alman emperyalist devleti bir polis devleti olma yolunda kararlı...

- Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE engellenemez.

- Kahrolsun B. Alman emperyalizmi !

- Kahrolsun Yabancılar Kanunu !

- Yaşasın ATİF !!

ULM Türk Halk Ocağı

ECEVİT'E MEKTUP

Biz size güvenip oyumuzu verdik ki siz yurtsever basın üzerindeki baskılara vb. fasizan baskı ve teröre son verip bizlere demokratik haklarımızı savunmamız için geniş imkanlar sağlıyassınız. Fakat siz hükümet olunca muhalefette iken vadettiğiniz hiç bir meselevi yerine getirmediğiniz. Tam bunun aksine sizde yurtsever basın üzerine uygulanan baskıları uygulamaktan geri kalmadınız. B.Almanya'daki işçilerin tek kitle örgütü olan ATİF'in yayın organı "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasakladınız. Biz size oyumuzu vermek ile anladığımız Türkiye'de her muhalefetteki parti "Demokrasi" havariliği yapıyor. Yoksa bu partilerin bir birinden hiç farkları yok. Bugün muhalefet lideri Demirel'de sizin muhalefetteki tavrınızı takınıp "Demokrasi" havariliği yapıyor. Nedeniye halkın gelişen mücadelesini kendi karnatları arasına almak ve yeniden hükümet olmaktadır. Biz sizin ATİF'in yayın organı "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetesinin Türkiye'ye girmesini yasaklayan kararınızı protesto ediyor, bu kararın derhal kaldırılmasını "Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE" gazetesinin Türkiye'ye girmesinin serbestleştirilmesini talep ediyoruz.

YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON !

Malatyadan

H.Polo ve ailesi

PFORZHEİM

PFORZHEİM ve Çevresinde bulunan Türkiyeli işçiler "PFORZHEİM ve GENİŞ ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİ" ni kurmuş bulunuyorlar.

Derneğin kuruluşu ile ilgili olarak çıkartılan bildiriden alıntılar yapıyoruz.

" İşçiler, Demokratlar, Yurtseverler...

Biz Pfortzheim ve çevresinde bulunan Türkiyeli işçiler, emekçilerin aralarındaki birliği geliştirmek ve onları bir çatı altında toplayarak aralarındaki

dayanışmayı sağlamak, burada karşılaştığımız bir çok sorunlarımızı güç birliği ile çözmek için bir kuruluşa ihtiyaç duyduk, ve nitekim çeşitli zorluklar altında, "PFORZHEİM ve GENİŞ ÇEVRESİ TÜRKİYELİ İŞÇİLER DEMOKRATİK KÜLTÜR DERNEĞİNİ" kurmuş bulunuyoruz.

Derneğimiz, buradaki Türkiyeli işçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini tutarlı bir şekilde savunur.

Derneğimiz, emperyalizmin yoz kültürü ve feodal gerici kültüre karşı halkımızın öz kültürünü geliştirir ve yayar.

Derneğimiz, tercümanlık ve tercüme işleri yapar.

Derneğimiz, sportif ve kültürel faaliyetlerde (folklor, tiyatro) bulunur.

Derneğimiz, burada bulunan emekçi gençleri emperyalist yoz kültür olan, diskotek, bar, kumar içkiden kurtarmak için mücadele eder.

Derneğimiz, anti-emperyalist, anti-sosyal emperyalist, anti-faşist, anti-sosyal faşist olan herkese açıktır.

Derneğimiz, Türkiye'deki faşist katliamları ve faşist diktatörlüğü lanetler.

Derneğimiz, milli zulme karşı çıkar, ulusların kendi kaderini tayin etme hakkını savunur.

Derneğimiz, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının vermiş olduğu bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini dolaylı olarak destekler.

Derneğimiz, ülkemiz şartlarında kurtuluşumuzun işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk devrimiyle olacağını savunur ve propagandasını yapar.

Derneğimiz bu mücadele doğrultusunda çeşitli milliyetlerden TÜRKİYELİ işçileri birlik ve beraberliğe çağırır.

MÜNİH

MÜNİH ATIF KOMİTESİ

Türkiyeli İşçiler, Demokratlar, Yurtseverler...

Biz Münih'te çalışan, Türkiye'nin her yanından kopup gelmiş işçiler, B.Alman patronlarına karşı ekonomik ve demokratik haklarımızı savunmak ve halkımızın emperyalistlerin uşağı komprador patron ve ağalara karşı canı pahasına verdiği bağımsızlık ve halk demokrasisi mücadelesini desteklemek amacıyla bir komite kurduk.

Kurduğumuz bu komite ile, tüzüğünü ve çalışma programını kabul ettiğimiz, B.Almanya'daki Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle örgütü ATİF'in çizgisinde bir çalışma yapmak istiyoruz.

- YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ!
- YAŞASIN ATIF !

RÖPORTAJ

Fransa'nın AUBE vilayetine bağlı Bar Sur Aube kasabasında 9 Haziranda başlayıp 19 Haziran'da biten GREV'le ilgili olarak yapılan konuşma :

- Adınız soyadınız
- Adem Habib
- Grevinizin nedenleri nelerdi?
- Bize ayda 1700 FF veriyorlardı. Bu paranın 300(FransızFrank'ını)FF Foyere(oturulan kiralık yer) veriyorduk.600 FF nı yemeğe veriyorduk.Geri kalan parayı da evimize çocuklarımız bir sıcak çorba içsinler diye gönderiyoruz.Zaten biraz gezmeğe ya da arkadaşları ziyarette gitsek,veya kendimize giyecek alsak eve de para gönderemiyorduk.

2-Yılbaşı primleri hakkımız olduğu halde alamıyorduk.

3-Çocuk paralarının artırılmasını istiyorduk.

4-Yabancılar üzerindeki baskıların kaldırılması.Biz yabancılar ağır işlerde çalıştırılırız.Fransızlar ise; hafif işlerde çalıştırılır.Gene de bize onlardan çok düşük ücret verilir. Üstelik yabancı olduğumuz için horlanıyoruz ve horlandık.

- Grevin gelişmesi hakkında kısaca bilgi verirmisiniz ?

- Biz hepimiz sendikalıyız.CGT(büyük bir işçi kitlesini içinde barındıran bu sendikanın yöneticileri R.Sosyal emperyalizminin Fransa'daki sadık uşaklarındandır)ye kayıtlıyız.Burada 1800 işçi çalışmaktayız. Bu 1800 işçiden 1/3 ünü biz yabancı işçiler oluşturmuyorduk.

Grevimiz 10 gün devam etti.Bu 10 gün içinde çeşitli gösteriler yaptık. Grevimize CGT sekreteri geldi biz sekreterle TROYES(Valiliğe) gittik. Amaç sekreter, sendikacılar ve Vali bizi patronla anlaştıracaklardı. Fakat patron gelmedi.İkinci günde Belediye'ye gittik.Patron gene gelmedi.Kendi sekreterini gönderip bir takım şartlar ileri sürmüştü,bu şartları kabul edip ister çalışsınlar isterse çalışmasınlar diye bildirmişti. Sendikacılar susuyorlardı. Zaten her zaman bize "patron şöyle diyor ,böyle kabul ediyor, çalışıyormusunuz" Patrona da "işçilere bu ücreti veriyor musunuz" diye mücadelemizi sadece 5 santimlik para artışına indirgemek istiyorlardı. Onlar her zaman "patron isteklerinizi kabul etmiyor" diye bizi caydırmak istiyorlardı. Grev sadece bir kaç santimlik para artışı dışında ileri sürdüğümüz hakları alamadın satıldı. (tıpkı bizim DİSK'in karşı devrimci sosyal faşist yöneticileri gibi GREV tüccarlığı ise,GREV satma alışverişinde rakipsizdirler)

- Şimdi aynı yer demi çalışıyorsunuz?
-Hayır patron bizi izinden geç gelmiş diye işten attı.Bir baba ile oğul (İhsan-Davut) aynı tarihte izine gittiler ve aynı tarihte izinden döndüler.Baba "geç" geldin diye işten atıldı;oğlu ise,işten atılmadı hala çalışıyor.Babası CGT de Türkiye delegesi, yani fabrika içinde bizi temsil ediyordu.Bu yüzden,işten atıldı.Yani geç gelmemiz bahane,grev yaptığımız için işten atıldık.

-Size bu 10 günlük zarfında yardım yapıldımı?

-Yalnız 105 FF CGT tarafından bize verildi.Çocuklarımızın karnasını doyurmak için geldik.10 güne 105 FF verdiler. (İşte böyle işçilerin sırtından milyonları vuran,villalarda yaşayan, paraları kasalara ve bankalara yerleşmeyen bu modern revizyonist tekke 10 çocuk besleyen işçilere 105 FF veriyorlar)

- Sizce sendikanızın yöneticileri nasıldır ?

- Bizce bunlar grevleri kararlılıkla sürdürmüyorlar.İşçilerin büyük bir çoğunluğu, işten atıldığı halde fabrikamızdaki CGT delegesi olanlar(yabancı delegeler hariç) hiç biri işten atılmadı.

- Şu durumda ne yapmayı düşünüyorsunuz

- Zaten Türk yöneticilerinden hiç yardım görmedik.Yeniden iş bulamadık,eğer bulamazsak,Türkiye'ye döneceğiz. Bana doğru dönerek,"siz bunları nasıl yazıyorsunuz?"

- Biz bunları Türkiye halkının Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Savaşını destekleyen,ona hizmet eden yayın organlarına gönderiyoruz.

-İlgilendiğiniz için çok teşekkür ederiz.

PARİS

DİVRİMCI, DEMOKRAT İŞÇİ ve EMEKÇİLERİN TEK KİTLE ÖRGÜTÜ FRANSA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİ PARİS'TE KURULDU !

Türkiye'de açık askeri faşist diktatörlüğün halkımıza kan kusturduğu, demokratik-ekonomik hakların yok edildiği, grevlerin, mitinglerin yasaklandığı, devrimci, yurtsever gazetelerin kanun dışı ilan edildiği, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin olmadığı, kitle halinde katliamların yapıldığı binlerce kişinin zindanlara doldurulduğu, işkencelere çekildiği, Kürt ulusuna ve diğer milli azınlıklara yapılan milli baskı ve zulmün arttığı, yoksul halkımızın yaşamalarının hergün daha da kötüye gittiği, dört milyona yakın işçi ve öğrencinin yurtdışına göçtüğü bir dönemde derneğimiz kuruldu.

Burada Fransız işçi sınıfına ve son dönemlerde Stoleru-Bonnet gibi gerici genelgelerle, polislin yetkilerinin arttırılmasıyla çeşitli milliyetlerden yabancı işçi ve öğrencilere uygulanan baskıların yoğunlaştığı, özel olarak Türk faşistlerinin hakim sınıflar desteğinde örgütlendiği bir dönemde derneğimiz kuruldu.

Çeşitli zorluklar altında çalıştığımız Fransa'da kendi sorunlarımızı ancak tek başına değil birleşerek çözümlayebiliriz. Gerek lisan bilmeyişimizden doğan bir takım zorluklar, gerekse fabrika ve atölyelerde patronların sömürü ve baskıları bizi birleşmeye itmektedir. Mücadeleci birliğimizin sağlanmasında şu ilkeler ışığında çalışmakla olur;

1. Her şeyden önce derneğimiz üyelerinin lisan, iş bulma, ev vb. çeşitli sorunlarıyla ilgilenecek, üyelerinin ekonomik, demokratik haklarını genişletme doğrultusunda mücadele verecek.

2. Emperyalizmin ve feodalizmin yoz kültürüne karşı halkımızın öz kültürünü tanıtmak ve yaymak, bunun için kültürel çalışma, halk geceleri düzenleme vs. gibi kültürel faaliyetler.

3. Fransız işçi örgütleri ve diğer milliyetlerden işçi örgütleriyle dayanışmada bulunmak ve kitlesini enternasyonalizm ruhuyla ehitmek.

4. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemek, devrimin propagandasını yapmak.

5. Türkiye'de Kürt ulusuna ve diğer milli azınlıklara uygulanan baskılara karşı tavır almak ve ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak.

6. Emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı olmak. Dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların mücadelesinin yanında yer almak.

Bir derneğin halka hizmet edip etmediği ancak bu ilkeleri savunup hayata geçirmesiyle belli olur.

Fransa Türkiyeli Emekçiler Kültür Derneği on aylık bir mücadele sonunda kuruldu. Halkımızdan destek alarak kurduğumuz derneğimizin şu anda bir çok eksikliği vardır. Tüm devrimci, demokrat işçi ve emekçiler; derneğimizi güçlendirelim, üye olalım, kitap ve bağış volliyalım.

- İŞÇİLER, EMEKÇİLER DERNEĞİMİZ FRANSA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİNDE ÖRGÜTLENELİM, BİRLEŞELİM !

- FAŞİZME ÖLÜM, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

- KAHOOLSUN MİLLİ ZULÜM !

- KAHOOLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ !

- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA !

- YAŞASIN F. T. E. K. D !

İRAN/ Baştarafı 12. Sayfada

Sonandaj halkı ile,askeri birlikler arasında çıkan çatışmalarda her gün yüzlerce ölmektedir.

Sonandaj'da olaylar bazı kürt kabilelerinin silah almak için kışlaya saldırmaları ile başlamıştır. Daha sonra Sonandaj halkı Sanandoj radyo sınırı ile geçirmişlerdir.

İran'da er-geç gerçekeleşek olan demokratik halk devrimi milli meseleye de çözüm getirecektir.

Diğer taraftan Şah taraftarları ve SAVAK mensupları da faaliyetlerini sürdürmektedirler.Bir grup Şah taraftarı Basra körfezindeki adayı bir süre işgal etmişler,jandarma merkezini basarak silahlara el koymuşlardır.Daha sonra "devrim muhafızları" tarafından saf dışı bırakılmışlardır.

İran'da özünde değişen hiçbir şey yoktur.Her yerde çatışmalar,ayaklanmalar devam etmektedir.

İranda mücadele demokratik halk devrimi gerçekleşene dek devam edecektir.Çünkü İran halkının gerçek kurtuluşu ancak demokratik halk devrimi ile mümkündür.

B.AYHAN

Hakim sınıflar halkın kendiliğinden gelişen mücadelesine karşısında dehşete kapılıyor, faşist terörü daha da yoğun uyguluyorlardı. Faşist terörün yoğunlaşması halkın mücadele azmini biliyor, devrimcileri, demokratları aynı saflarda topluyordu. İşte böyle bir durumda bizzat CIA tarafından hazırlanan ve faşist generaler tarafından yürürlüğe konan faşist askeri darbe tezgahlanıyordu. Darbenin amacı açıktı; halkın yükselen mücadelesini yöknetmek, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ve emperyalist efendilerinin hakimiyetini perçinlemek. Hakim sınıflar bu amaçlarına erişebilmek için "memleketi anarşi ve kardeş kavgasından kurtarmak", "sosyal ve ekonomik huzur"u sağlamak, "anayasanın öngördüğü reformları yerine getirmek" gibi demagojilere giriştiler.

12 Mart muhtırasının gerçek niteliği kısa zamanda ortaya çıktı. Muhtıracı generaller "huzur" istemişlerdi 12 Mart'tan hemen sonra "huzur"dan ne anladıkları ortaya çıktı. Halka, halk örgütlerine demokratlara, devrimcilere alçakça saldırdılar. Tüm grevler yasaklandı. Grevler polis ve ordu birlikleri tarafından kana bulandı. Kürtlerin oturduğu köylere jandarma karakolları kuruldu. Kürt köylerinde misli görülmedik işkenceler yapıldı. MİT ve KONTR-GERİLLA'nın işkence tezgahları gece gündüz işledi...

Ne oldu ? 12 Mart halkımızın mücadelesini durdurabildi mi? Hayır, hepimiz gördük, yaşadık 12 Mart askeri faşist darbe halka ve devrimci harekete ağır bir darbe vurmasına rağmen, halkımızın mücadelesini durduramadı ve de durduramayacaktır.

Bugün de böyle, tüm faşist teröre, sıkıyönetimle rağmen, mücadele bir çılgı büyümekte ve gelişmektedir.

12 Mart'tan bu yana koskoca bir 8 yıl geçti. Bu 8 yıl nice devrimcilerin, demokratların kanına sahne oldu. Kanlı olayları tezgahlayanlar, devrimci mücadeleleri böylece bastırılacağını amaçlıyorlardı. Gerek yaşadığımız 12 Mart dönemi gerekse içinde bulunduğumuz dönem onların yanlışlığını açıkça gösteriyor.

12 Mart dönemi ile bugünkü dönem büyük bir benzerlik içerisinde; sadece değişiklik gösteren faşizmi uygulayanlar. 12 Mart döneminde uygulanan faşist terör, işkence, ekonomik ve siyasi buhranlar, hakim sınıfların kendi aralarındaki çelişli vb. gibi olanca hızıyla yoğunluk kazanıyor.

12 Mart döneminde ve hükümet olmadan önce "demokrasi" meleşti kesilen Ecevit, bugün faşizmi uygulamada hiç de 12 Mart döneminin faşist generallerini aratmıyor.

12 Mart döneminde bir gazetecinin sorularına verdiği cevapta Ecevit şöyle diyor du :

"...Bir kere aydınlar veya bürokrat aydınlar, Türkiye'de daima bir egemen züm-

re olarak kalmışlar. Zaman zaman tek başlarına veya bazı güçlerle işbirliği halinde, egemen kalmışlar. Bu egemenlikleri sona ermesin istiyorlar... Hatta bu egemenliklerini, sempatisini göründükleri halkla bile bölüşmek istemiyorlar. Sonra halkı mı tanııyor ve "Türk halkı cahildir.. Türk halkı kendi yararına devrimlerin bilincine varamamıştır. Onun için bu halkla demokrasi yürümez" sanıyorlar. Ayrıca her memlekette demokrasinin kökleşmesi, bir takım güç dönemlerden, dar geçitlerden sonra mümkün olabilmektedir. O dar geçitlere, o güç dönemlere tahammülleri yok... Aydınlarımız çabuk paniğe kapılıyor ve adeta "can yeleklili bir demokrasi" denemesi yapmak istiyorlar. Bir insan sürekli olarak can yeleği takıp yüzme öğrenmeye kalkışırsa hiç bir zaman öğrenemez. Bir an gelir ki can yeleğini çıkararak ve kendini denize atması gerekir. Fakat bizim aydınlarımız, demokrasiyi can yeleğiyle yüzdürmeye çalışıyorlar. Bu can yeleği de ordu. İfade birde orduyu imdada çağırıyorlar..."

...
Anarşi olayları eskiden Amerika ve Avrupa ülkelerinde de olmuştur. Binalar havaya uçurulmuş, devlet adamları öldürülmüş ve büyük sabotajlar yapılmıştır. O ülkelere de bu olaylar kısmen müsamaha, kısmen de ciddi sosyal ekonomik tedbirlerle önlenmiştir. Ama hiçbir yerde orduya, "gel bizi kurtar" denilmemiştir..."

...
Demokrasi bir bakıma güçlü bir toplumun düşünce ayrılıkları içinde, düşünce ayrılıklarına rağmen, birlik halinde kalabilmesi, belirli amaçlarda birleşebilmeleri gücüne, yeteneğine dayanır.

Düşünce ayrılıkları iyi işleyen bir demokrasi rejimin ve devletin zaafı değil, tersine gücü olur. Bu değişik düşüncelerin çatışmasından veya birbiriyle dengelenmesinden en iyi çözümler, en iyi yönetim biçimleri bulunabilir. (Bu sözleri edenin kim olduğunu tanımasak, acaba Mao Zedung' mu konuşuyor diye düşünürüz. Yazanın notu)

...
Bence gerçek demokraside yasak düşünce olamaz. Düşünce derken yalnız kafaların içindeki düşünceyi kastedmiyorum. elbette. Kafaların içindeki düşünce hiçbir zatten yasaklanamaz. Düşüncelerin yayılması da yasaklanamaz. Hatta bence örgütlenmesi de yasaklanamaz..." (Kaynak, Milliyet 1971 yayılığı)

Görüldüğü gibi dün savunduğu ile bugün çelişen, bugünkü faşist uygulamaları ile suratındaki iğreti "demokrasi" maskesi düşen Ecevit, Türkiye halkının umudu olamaz. O ancak olsa olsa hizmet ettiği emperyalist efendilerinin ve sözcülüğünü ettiği komprador patron-ağa sınıfının umudu olabilir.

- NE 12 MARTLAR, NE SIKIYÖNETİMLER HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ ! A. LEVENT

lemesi. Diğer yandan, bugünün Türkiye'sinde günlük olaylar haline gelen, devrimcilerin sokak ortasına kurşunlanması, ve bunun kısa olarak geçiştirilmesi vb. gibi "SÜRÜ" filmi içerisindeki bu sahneler iğreti bir görünüm kazanıyor.

Fakat bunun yanı sıra olumlu bir çok konuları yine "SÜRÜ" de izliyoruz.

Örneğin, kadının parayla satılması, yani fuşun sergilenmesi, uçağışçılık, rüşvet, hastanelerin durumu, doktorsuzluktan ölme vs.

"SÜRÜ" olumlu yanlarının ağır basmasına rağmen neyi anlatmak istiyor ?

"SÜRÜ" esas olarak Türkiye'de feodalizmin artık çözüldüğünü, çarpık bir kapitalizmin gelişmekte olduğunu anlatmaya çalışıyor. Filmde feodalizmin simgesi veysikan aşiretinin çöküşü, Aşiret Reisi Hamo ağasının elinde kalan tek umudu son sürüsünün dağılmasıdır. Filme göre, Veysikan aşiretinin çöküşü, sürünün dağılması ile birlikte feodalizmin son kalıntıları da yok olup gitmektedir.

Şivan ve Şivan'ın kardeşi yani "SÜRÜ" nün tüm kişileri filme göre, feodalizmden kapitalizme geçişin kaskacına yakalanmış kişilerdir.

"SÜRÜ" esas olarak bu konuyu içeriyor. Oysa Türkiye'nin yarı-sömürge, yarı-feodal sosyo-ekonomik yapısı, "SÜRÜ" nün anlatmak istediği gibi "sancısız", "devrimsiz" feodalizmin çözülüp ortadan kalkmıyacağı gerçeğini gözler önüne seriyor.

"SÜRÜ"deki kadar kolay olsa feodalizmin çözülmesi... O zaman önümüzde duran devrimin ilk aşaması Demokratik Halk Devrimine ihtiyaç kalmazdı. Çünkü DHD'nin önünde duran, yıkılması gereken en engel feodalizmdir. Bu engeli aşmadan Türkiye'de sosyalizmi inşa etmek imkansızdır.

Sosyo-ekonomik yapısı bizim gibi olan ülkelere, feodalizmin ortadan kaldırılması ancak demokratik halk devrimi ile mümkün olacaktır. Yoksa feodalizm çözülmez, kapitalizm gelişmez, emperyalistler ve onların uşakları tarafından yapılmayacaktır.

Tekrar söylemek gerekirse, film Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu yanlış ele almasında rağmen, olumlu yönünün ağır bastığı mevcut durumu eleştiren bir filmidir.

Ayrıca filmdeki oyuncuların başarısı filmin olumlu bir diğer yanındır.

T. GÜNDÜZ

**MÜCADELE'Yİ
OKU OKUT
ABONE OL
ABONE BUL**

bırakmayıp kendine bağımlı olan Ürdün'ü ve Suudi Arabistan'ı. platformuna çekmeye çalışmaktadırlar. Bu arada Ürdün ve Suudi Arabistan bu anlaşmadan kendilerine düşen payı daha da genişletebilmek için, kendilerini daha ağıra satmaya denemektedirler.

PLO başkanı Arafat ise, bütün Arap ülkelerini Mısır'a karşı birleşmeye çağırarak, Suudi Arabistan'ın Mısır'a yaptığı petrol ve milyarder doların Mısır'a akmasına amborga koymaya çağırarak, Sedat'ı atlantikten Gölfe kadar uzanan Arap milletinin davasına karşı hain olarak ilan etmektedir.

Rus sosyal emperyalistleri ve hegemonyaındaki Arap ülkeleri, ABD emperyalizmine Mısır ve İsrail'e ateş püskürmekte böyle bir 'barış'ın hayal olduğunu söylemektedirler.

Açıktır ki, böyle bir barış esas olarak ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusundadır. ABD emperyalizmi Ortadoğu'daki zengin petrolün uşakları vasıtasıyla kendilerine akmasını garantiye almak, için bu 'barış'a önyak olmaktadır. Bunu sağlamanın şartlarından birisi de, Filistin halkının kanı üzerinde kurulmuş olan siyonist İsrail devletinin Ortadoğu'da jandarmalığının meşruluğudur. Bunu sağlamaya çalışmaktadır.

Diger taraftan ABD emperyalizmi siyonist İsrail devletinin haksız meşruluğunun karşısına dikilen, Filistin halkının mücadelesini yöknetme durumu ile karşı karşıyadır.

Diger taraftan, ABD emperyalizmi kendine uşaklık eden Mısır ile İsrail arasındaki çelişkileri yöknetme ve bu iktidarların meşruluğunun sağlanması için çaba sarfetme ile karşı karşıyadır.

Mısırda ekonomik ve siyasi kriz gittikçe derinleşmekte, emekçi kitlelerin yaşam düzeyi minimum düzeyde düşmüştür. Mısır'da

ki Sedat uşasını ayakta tutmak, ona puan kazandırmak için, çaba sarfetme durumunda-
dır.

ABD emperyalizmi işte bu sebeplerden dolayı ulaşabilmek için "barış meleşti" kesilmekte; Filistin halkının bağımsızlığını ayakları altında çiğneyerek "insan haklarının" ateşli savunuculuğunu yapmaktadır.

Bir anlık bile olsa, ABD'nin Filistin halkının kanı ile sulanmış, Filistin toprakları üzerinde, kurulan siyonist İsrail devleti ile Filistin'in kaderi için uzlaşmaya oturması bile, gerçekten hainliktir.

Diger taraftan, emperyalistler ulusların kendi kaderlerini tayin edemeyecekleri gibi, tam tersine ulusların kendi kaderini tayin, hakkının en azılı düşmanıdır.

ABD emperyalistleri, bir yandan barış görüşmeleri sürdürürken, diğer yandan, Mısır ve İsrail'e kredi anlaşmaları imzalamakta, Mısır'a silah satma konusunda anlaşma vadederken, İsrail'le Ortadoğu'da ortak savunmayı önermektedirler.

İşte Camp-Davit'in kısaca özü budur:

- Filistin halkının varlığını haritadan silmek
- Siyonist İsrail devletinin varlığını sınırlarının dokunulmazlığını meşrulaştırmak
- Ortadoğu'daki pazar (petrol yataklarını) pekiştirmek, daha da genişletmek.

Diger taraftan Rus-sosyal emperyalizmi ABD emperyalizminin Mısır-İsrail arasındaki 'barış'ın arap halklarına ve Filistin halkına karşı ihanet olarak nitelense si sir emperyalist demagojidir.

Sebebine gelince, Camp Davit ile ortaya sürülen 'barış' anlaşması 1973'de meşhur Rogers-Gromiko planı ile tamamiyle uygunluk içindedir.

- İsrail, 1976 da işgal ettiği yerlerden geri çekilecek
- İsrail'in bağımsızlığı ve dokunulmazlığı korunacak
- Bütün askeri eylemlere son verilecek
- Ürdün batısında bir Filistin devleti kurulacak

Batılacak büyük emperyalist güçler ise; İsrail'im varlığını benimsemekte, ABD'nin İsrail'in Mısır'ın bu faaliyetlerini kamuoyuna 'barış' için eşine raslanmaz bir çaba olarak nitelermekte, hatta, Sedat'a ödül bile vermektedirler. Çünkü böyle bir barış bu gün kü dönemde batılı büyük emperyalist güçlerin çıkarlarına ters düşmektedir.

ABD emperyalistlerinin tüm emperyalist, sosyal emperyalist güçlerin ve her türlü gericiğin ulusların kendi kaderini tayin hakkının düşmanı olduğunu bir kere daha Filistin sorunu da açık olarak göstermektedir.

Filistin halkının kendi kaderini tayin, bir devrim sorunudur. Emperyalist çözümler ne Filistin halkının ne de Ortadoğu'daki Arap halklarının kurtuluşlarının garantisi olmadıkları gibi tam tersine, bütün dünya halklarının kurtuluşlarının garantisi olmadıkları gibi tam tersine, bütün dünya halklarını köleleştirmek sömürmek içindir.

Filistin halkının kurtulacak olan kendi elleridir. Filistin halkı er-geç proletarya önderliğinde bağımsız demokratik bir Filistin'i kuracaktır.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'daki çözüm planlarına hayır!

Filistin halkının kurtuluşu, Gazze ve B.Şeriada 'özerk' yönetimlerde değil, proletarya önderliğinde, bağımsız demokratik Filistin devleti kurma yolunda verilen devrim mücadelesindedir.

gittiklerini, kendisinin kapıda bekleyip arkadaşlarının içeri girdiğini, altınların torbaya doldurulması sırasında kuyumcu direndiği için önce Bozdoğan, sonra da kendisinin kuyumcuya ateş ederek yaraladıklarını ve bu soygundan kendisine 20 bin lira verildiğini" söylemiştir.

Oduncu, ifadelerinde, "altıncı olayın" diye anlattığı olayın Zeytinburnu'nda geçtiğini, Sütiçer ve Bozdoğan ile birlikte Anadolu marka otomobille gittikleri kahvehaneye otomobilin içinden ateş ettiklerini, kahvehanede yeralanlar olduğunu, bu suçu, soygundan elde ettiği 20 bin lira ile satın aldığı Cold marka tabanca ile işlediğini, arkadaşları Bozdoğan'ın arabayı kullandığı için ateş etmediğini bu olayla ilgili olarak haklarında dava açılıp açılmadığını bilmediğini, yalnız bundan sonra Fındızade, Kızılelma Caddesi'nde birisinin öğretmen olduğunu bildiği iki kişiyi karşılarında görünce Sütiçer'le birlikte yere ve havaya ateş ettiklerini bu nedenle İstanbul 2.

Asliye Ceza Mahkemesi'nde aleylerine açılmış dava olduğunu da söylemiştir.

YAKALANMASI

Oduncu, Tekirdağ Öğrenci Yurdu'nda kalır ken kantin işlettiğini, olay günü üzerinde Sütiçer'e ait 14'lü tabanca ile Col'unun bulunduğunu belirterek olayı özetle şöyle anlatmıştır:

"1 Nisan 1978 günü saat 15 sıralarında bir büyük rakı aldım ve tamamen içtim. Üzerimde tabancalar olduğu halde, solcuların kaldığını bildiğim Niğde Öğrenci Yurdu'na önüne gittim. Solcuları cezalandırmak amacıyla iki tabancanın da kurşunları bitene kadar yurdun pencerelerinden içeriye ateş ettim. Güvenlik ekiplerinin geldiğini görünce kaçtım. 14'lü tabancayı otomobile attım. Memurlar Cold tabancamla beni yakaladılar."

Yakalandığı zaman işlediği bütün yaralama ve katil olayını anlatan Veli Oduncu, Bayrampaşa Cezaevi'ne konulmuş ve oradan da 12 arkadaşı ile birlikte 2 Aralık 1978'de firar etmişti.

KAÇIŞTAN SONRA

Veli Can Oduncu firardan iki gün sonra Eyüp'de Hüseyin Çelik adlı Eyüp MHP binasında bulunan bir arkadaşından tabanca temin ettiklerini ve yavaş yavaş bütün arkadaşlarının tabancaya sahip olduğunu söylemiştir.

ÇİN-VİETNAM-KAMBOÇYA Baştarafı 12. sayfada

Bu görüşlerden birincisi: Bir dizi devrimci örgütlerin savunduğu görüştür. Bu görüşe göre, Kamboçya-Vietnam meselesinde haklı olan taraf Vietnam'dır. Çünkü Kamboçya'daki "Pol Pot rejimi" "barbar", "faşist" bir rejimdir. Çin'i li revizyonistlerin bu "barbar", "faşist" rejimi destekleme hakkı varsa Vietnam'luların neden kamboçya'lı devrimcilere ve halka yardım etme hakkı neden olmasın!

Yani bu görüşe göre, Çin'i modern revizyonistler "Pol Pot Rejimini" desteklemektedirler ki, o halde Vietnam'luların da-yani Rus sosyal emperyalizminin uşaklarının da-"Kamboçya'lı devrimcilere" ve halka yardım etme hakkı vardır. Bu noktada da gerçek durum böyle değildir.

Türkiyeli gerçek devrimcilerin de içinde bulunduğu çevrenin savunduğu görüşe göre ise, Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısı Rus Sosyal emperyalizminin ve onun uşaklarının bir saldırısıdır.

Çünkü Vietnam 1975 yılının 1. Mayıs'ında ABD emperyalizminin son kalesi Saygon'da düşmesiyle, ABD emperyalizmine karşı kazandığı zaferi, bir gün Vietnam'ın sosyal emperyalizme teslim olmasıyla bir yenilgiye dönüşmüştür. Bunun en açık kanıtı Vietnam'ın Kasım 1978'de Rus Sosyal emperyalistleriyle imzaladığı "dostluk ve beraber çalışma anlaşması" ve Vietnam'ın COMECON'a katılmasıdır. Bu anlaşmanın 6. maddesine göre; Rus sosyal emperyalistleri ve Vietnam'lular askeri alanda beraber çalışacaklardır. Bu beraber çalışmanın nasıl bir beraber çalışma olduğu Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısı ve işgalinde ortaya çıkmıştır. Çünkü bu saldırıyı organize eden ve danışmanlarla destekleyen Rus sosyal emperyalistleridir. Onlar Vietnam'lı uşaklarına Ho Chi Minh önderliğindeki devrimci demokratlara ABD emperyalizmine karşı mücadelelerinde vermeyi reddettikleri en modern MIG 23 bombardıman uçaklarını bile vermişlerdir. Vietnam tamamiyle kontrolleri altına girdikten sonra.

Bugün Vietnam'ın politikası bu olduğuna göre, Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısını, Kamboçya'lı devrimcilere ve halka yardım olarak göstermeye çalışmak devrimcilikle bağdaşmayan bir davranıştır.

Sanık, cezaevinden kaçtıktan sonra işlediği ilk cinayeti şöyle anlatmıştır.

"DMM Akademisi öğrencisi Yunanistan göçmeni Rafet Kararlık, Hüseyin Sütiçer ile beni de yanına alarak Renault marka otomobille gezmeye çıktık. Zeytinburnu'nda bir lokale gitmemizi söyledim. Burada Türkistan'lı arkadaşım Erkin'i de yanıma aldık. Silivrikapı'dan, Fındızade'ye giderken Adana-bitlis yurtları arasında 25 yaşlarında bir şahıs gördük. Bu Numan Kaygusuzmuş. Erkin'le arabadan inip tabancalarını çekerek solcu Numan Kaygusuz'u otomobile bindirdik. Ben kendisini hiç tanıımıyordum. Topkapı'ya çıktık. Numan'ı daha sonra Silivrikapı mezarlığına soktuk. Üstünde parka vardı. Boyu uzundu ve beyaz tenli idi. Numan'ın koluna girdim, Erkin'de arkaya geçti, kendisini büyük bir mezarın yanına götürdük. Hiçbir şey söylemiyordu. Burası kapıda 6 metre kadar uzakta idi. Ben tabancamı Numan'ın 1-2 karış uzaklıktan iki el ateş ettim. Erkin'de arabaya doğru giderken ateş etti, ama nereye ateş etti bilmem."

Veli Can Oduncu, uzun uzun verdiği ifade lerinde; hemen hemen aynı metodla; Serdar Taner, Abdurrahman Güneş ve Saadetin Kazan'ı öldürdüğünü itiraf etmiştir.

FATİH'TE İKİ KİŞİ DAHA ÖLDÜRÜLÜYOR

Oduncu, Fatih'te 2 kişinin öldürülmesi olayı ile ilgili olarak şunları söylemiştir:

"Erkin Akın, bana "Fatih'te solcuların gittiği bir kahve var, orayı kurşunlayacağız" demişti. Sarhoşluğumuz devam ediyordu. Kahveye girdik, tabancalarımızı çektik, kalabalığı ayağa kaldırdık. Erkin bana, aynı masada oturan 20 yaşlarında iki kişiyi gösterdi. İkimiz birden 2 metre mesafeden bu iki kişiye ateş ettik. Öyle hatırlıyorum. Sarhoşum, taksit tutup Zeytinburnu'na döndük. Eve gidip yattım. Ertesi gün bir gazetede Fatih'te 2 ülkücünün kurşunlararak öldürüldüğü haberini okuyunca şaşırıldım. Erkin'e "sen bana solcu dedin, vurduklarımız ülkücüymüş" diye söyleyince "ben böyle olduğumu bilmiyordum dedi" (Kaynak, 23.2.1979, Milliyet)

Görüldüğü gibi faşist caniler ve onların arkasındaki cinayet yuvaları isim isim belgeleriyle bellidir.

MHP-ÜGD-MİT-KONTR-GERİLLA halka, devrimcilere, demokratlara karşı kurulmuş birer cinayet yuvalarıdır.

BU CİNAYET ŞEBEKELERİ DERHAL DAĞITILMALIDIR ! P.CAN

MERSİN

Bundan bir süre önce yapı işçisi arkadaşları her türden baskı ve sömürüye karşı birleştirmek amacı ile açılan derneğimiz "Yapı işçilerini Tanıştırma Derneği" sözümüz ona" amaçları dışına çıktığı, siyasi faaliyetler yürüttüğü, ATİF afişlerini astığı ve bir komünistin (İbrahim Kaypakka-ya) fotoğrafları bulunduğuna gerekçesiyle derneğimizi kapattılar. 19.12.78 tarihinde otuz tane eli tomsonlu polis derneği-mizi bastı. Dernek çaycısını ve bir dernek üyemizi "bize ters baktılar" gerekçesiyle dövdüler. Derneğimizi aradılar, taradılar bir şey bulamayınca gözlerine ATİF in (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonunun) afişleri ilaştı, hemen duvardan söküp aldılar, yine duvarda İbrahim Kaypakka'nın afişini, resmini niye koydunuz diye bağırarak söktüler sandalyeleri devirdiler masaları ortaya attılar ve çekip gittiler. İki gün geçmeden tekrar geldiler ellerinde birde kağıt okudular ve derneğimizi kapattılar. Dernek başkanı Emniyet müdürlüğüne gitti ve kapatılma gerekçesi yazılı olan kağıdı istedi. Dernek başkanı arkadaş Emniyet müdürlüğünün ikinci katından tekmelerle dışarı atıldı ve "Biz kapatmak için kapattık git bildiğin yere şikayet et" dediler. Ama hayır bunlar yanılıyorlar bizim gideceğimiz yer onların zannettiği yerler değildir. bizim şikayetimiz halkımızdır. Onların zannettiği gibi biz Komprador Patron-Ağa devletine ve onun üniformalı fruko şapkallı kuklalarının yanına gitmeyiz. Gideriz ama nasıl? Bir dernek, bir dernek, bir dernek daha açmak için işte bu tokat gibi suratlarına inen şamarlarla gideriz. Dün çokça "Demokrasi" şampiyonu kesilen "Fikir Özgürlüğü" safsataları ile tellal kesilen CHP hangi fikrin özgürlüğünü istediği ortadadır. İşte K. Maraş işte Malatya işte tatbikatlar, işte mavi bereliler, işte zam

zulüm ve işte sıkı yönetim. Bunlar artık kimi kandıracaklarını sanıyorlar HALKIMIZ (!) Bütün bunları yapan diğer komprador partileriyle aralarında em ufağ bir fark olmayan CHP ve onun başkanı Ecevit hala gözlerimizin içine baka baka demogöji yapmakta yalan söylemekte bu onların değişmez tabiatlarıdır. Ama halkımız bunların hepsine dur diyecektir. ve ezilecektir halkın karşısında bu uşaklar. Dün Mücadele gazetesini yasaklayan CHP durdurabildimi? ki Türkiyeli işçilerin mücadelesini? bizimkinide durdursun o halde haykırıyoruz Türkiyeli işçilere ve halkımıza

DERNEĞİMİZİ KAPATMAKLA MÜCADELEMİZİ DÜRDÜRÜMÜZSİNİZ!

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİ
KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM
KOMPRADOR KAPİTALİZM FEODALİZM

YASASIN ATİF VE ATÖF

Vietnam-Çin meselesinde örgütler, Kamboçya-Vietnam meselesini Vietnam-Çin meselesinden kopararak bir hata işlemektedirler. Bu hata sosyal emperyalistlerin ve onların uşaklarının işine yaramakta, dünyadaki devrimcileri şaşırtmaktadır.

Vietnam-Çin meselesinde haklı olan ne Vietnam ne de Çin'dir. Çünkü bu savaşı yürüten sınıflar gerici sınıflardır. ve bu savaş da gerici bir savaştır. Hindic'indeki savaş; çeşitli emperyalist güçlerin bu bölgeyi kendi etki alanlarına katmak veya etki alanı olarak elinde tutmak için yürütülen bir savaştır. Çeşitli emperyalist güçlerin, Hindic'in'i halkı nı köleleştirmek, Hindic'in'i ülkelerini kendi yarı-sömürgeleri haline getirmek için bir savaştır. Çeşitli emperyalist güçler, ve onların mağaları arasında bir savaştır. Burada kimin ilk önce saldırdığı önemli değildir. Önemli olan ve savaşın niteliğini belirleyen; savaşın hangi amaçlarla yürütüldüğüdür.

Bu nedenle taraflardan birini desteklemek bir gericiyi diğer gericiye karşı desteklemektir ki, bundan Vietnam'lular işte bakın bizi bütün devrimciler destekliyor, diyerek kendi gerici savaşlarını sürdürmek için faydalanmaktadır.

Bu nedenlerle dolaylı gerçek devrimcilerin görevi, Kamboçya-Vietnam meselesinde Kamboçyalı devrimci demokratları varsa proleter devrimcilerini desteklemek, Vietnam'lı işgallerin geri çekilmesini savunmak; Vietnam-Çin meselesinde ise her iki tarafın da gericiğini teşhir etmek ve Vietnam'daki, Çin'deki gerçek devrimcileri ve onların iktidar mücadelesini desteklemektir.

Lenin'in de dediği gibi, savaş, savaşları hangi sınıfların yürüttüğü ve bu savaşların hangi tarihi ve tarihi-ekonomik nedenlere dayandığını araştırıp, bulmak meselesinin doğru anlaşılması, meselelerin çözülmesi yolunda atılması gereken vazgeçilmez ilk adımdır. Bu adımı atmadan meseleyi çözmeye kalkmak biz devrimcileri emperyalistlerin, gericiğin çözümlerine yardımcı olma noktasına getirir ki, bu çok yanlış ve zararlı olur.

I. Halil

SENDİKA

AĞALARI DİSK'İ BÖLÜYOR!

Geçen ay; "Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu" DİSK'te önemli gelişmeler oldu.

DİSK Onur Kurulu'na aldığı bir kararla Rus sosyal emperyalistleri usaklarının partisi T'K'P'dan yansı sendika ağalarının yönetimini oldurdu Maden-İş, Beysan, Bank-Sen bir yıl; Yeraltı-Maden-İş ise dört ay geçici olarak DİSK üyeliğinden atıldı. Konfederasyon ana tüzüğüne uymadıkları ve birliği bozucu davranışlarda bulundukları" gerekçesi ile; Maden-İş Yönetim Kurulu üyeleri Kemal Baysal, Halit Erdem, Mehmet Ertürk'ün DİSK üyeliğinden kesin olarak; Kemal Türkler, Bahtiyar Erkul, Şinasi Kaya'nın bir yıl geçici olarak atıldığı belirtilmektedir. DİSK'ten kesin olarak atılan sendika ağalarının arasında BANK-SEN Yönetim Kurulu Üyelerinden Yücel Çubukçu ile Turhan Ata da vardır. DİSK'ten bir yıl için geçici olarak ihraç edilenler arasında Bank-Sen Yönetim Kurulu Üyelerinden Metin Denizmen, Erdoğan Arı, Erol Serdar, İlhan Geçit, Akat Sağınır ve Baysan Yöneticilerinden Cevat Özhasır, Faik Kayagil, Mehmet Nakipoğlu, Gürel Firgev, Macit Cününoğlu ve Yeraltı Maden-İş Yönetim Kurulu Üyelerinden Çetin Uygur, Hüseyin Dağdelen, ve Hüseyin Arbulut vardır.

DİSK Onur Kurulunun bazı sendikalar ve sendika yöneticileri hakkında aldığı geçici ve kesin olarak DİSK üyeliğinden ihraç kararı, çeşitli sendika ağaları arasındaki DİSK içinde iktidar mücadelesinin yeniden keskinleştiğinin en açık ifadesidir. DİSK içinde Rus Sosyal Emperyalistlerin usakları ve özellikle T'K'P'li sendika ağaları ile batı avrupalı emperyalist büyük güçlerin uşağı CHP'li sendika ağaları arasındaki dalaşmanın keskinleşmesi, T'K'P'nin Ecevit hükümeti ve CHP'ye karşı tavırının son aylarda değişmesinin önemli bir payı vardır. Bilindiği gibi T'K'P, Ecevit hükümeti kendi çıkarlarını doğrultusunda bazı tavizler koparabilme amacı ile desteklemişti. Aynı şekilde bugün sözde karşı çıktığı sıkıyönetimi ilan edildiğinde desteklemişti. Fakat son aylarda T'K'P'nin Ecevit hükümeti ile arası açıldı. T'K'P, CHP ile arasının açılmasından sonra DİSK yönetimini elinde bulunduran CHP'li sendika ağalarına karşı, eştikten saldırdıya geçti. Sendika ağalarını "Tekellerle uzlaşmakla, işçi sınıfına ihanet etmekle suçladı. İşte bütün bunlar, çeşitli sendika ağaları arasındaki dalaşmanın keskinleşmesinde önemli rol oynayan faktörlerdir.

Bu karar, DİSK içinde iktidar mücadelesi nin bugün vardığı noktada artık sendika ağaları arasındaki gecik uzlaşmanın yerini gittikçe keskinleşen dalaşmanın aldığını göstermektedir. DİSK Onur Kurulunun aldığı ihraç kararı, Batı avrupalı emperyalistlerin usakları sendika ağalarının, ilk önce açık T'K'P'li olarak bilinen, daha sonra T'K'P'ye yakın olan ve T'K'P'li sendika ağaları ile birlikte hareket eden sendika ağalarının DİSK'ten ve DİSK'e üye sendikalardan atılması ve nihayet DİSK'in CHP'li sendika ağalarının hakimiyetindeki sendikaların üst kuruluna dönüştürme şeklindeki planlarını gerçekleştirmeye yönünde önemli bir adım attıklarını, yani bu planın ilk bölümünü hayata geçirdiklerini göstermektedir. Bu Maden İş Yönetim Kurulu üyeleri ve T'K'P'li sendika ağaları Halit Erdem, Mehmet Ertürk ve Kemal Baysal ve Bank-Sen Yönetim Kurulu Üyelerinden Turhan Ata ve Yücel Çubukcu'nun DİSK üyeliğinden kesin olarak ihraç edilmesinde ifadesini bulmaktadır. İleri de sıra Kemal Türkler gibisinden sendika ağalarına gelecektir.

Diğer yandan DİSK Onur Kurulunun ihraç kararı, metal işçilerinin önemli bir bölümünü çatısı altında örgütleyen, fakat son dönemde üyelerinin bir bölümünü başta Devrimci Maden-İş olmak üzere çeşitli sendikalara geçen Maden-İş'in işçi sınıfı içindeki etkinliğini kırmayı amaçlamaktadır. Maden-İş'in DİSK'ten geçici olarak ihraç edilmesinin, Maden-İş ile Devrimci Maden-İş arasındaki ERDEMİR'de yetki mücadelesinin şiddetlendiği günlere rastlaması tesadüf değildir. DİSK'te yönetimi elinde bulunduran sendika ağalarının, Maden-İş ile Devrimci Maden-İş arasında ki Erdemir'de yetki mücadelesinde DİSK üyesi Maden-İş'ten yana değil, Devrimci Maden-İş'ten yana tavır almaktadır. Maden-İş'in ERDEMİR'den atılmasında yeril ışık yaktıklarıdır. DİSK'e hakim olan sendika ağalarının bu konudaki planı, Maden-İş'i ellerinden geçirdiğinde yıpratmak ve bunu gerçekleştirdikten sonra Maden-İş'i DİSK'ten atmak ve yerine 1977 yılında DİSK içindeki sendika ağaları arasındaki dalaşmada bugün DİSK'te hakim olan sendika ağaları ile birlikte hareket eden ve bu yüzden Maden-İş'ten

ihraç edilen Şükrü Özbayrak ve Halil Öztürk gibi sendika ağalarının kurduğu Devrimci Maden-İş'i almaktadır. (Halil Öztürk, Maden-İş eski Genel Başkanı'dır. 1977 yılında sendika ağaları arasındaki dalaşmanın keskinleştiği sırada DİSK genel sekreterliğinden alınan Mehmet Karaca'nın yerine DİSK genel sekreterliğine atandı. Bunun üzerine Devrimci Maden-İş Onur Kurulu tarafından Maden-İş'ten atıldı. Bu planın ne kadar gerçekleşip, gerçekleşmeyeceği bugünden bilinemez. Bilinen şey, bu planı gerçekleştirme yönünde ilk adımların atıldığıdır. Bugün DİSK yönetiminde bulunan sendika ağalarının Maden-İş'i gözden çıkarmış olduklarıdır.

Bu durumda devrimci işçilerin tavrı ne olmalıdır? Bu konuda T'K'P'nin önerisi, DİSK'ten ihraç edilen sendika ağaların desteklemesidir. Devrimci işçiler, T'K'P'nin önerisini mi kabul etmelidir? Devrimci işçiler, T'K'P'nin önerisini red etmelidir. Çünkü, DİSK'ten kesin veya geçici olarak ihraç edilen sendika ağaları, rus sosyal emperyalistlerin usaklığını yapan, işçi sınıfı içinde rus sosyal emperyalizminin propagandasını yapan, işçi sınıfının mücadelesini rus sosyal emperyalistlerinin Türkiye'deki çıkarlarına uygun sınırlar içinde tutmak isteyen sendika ağalarıdır. Bu sendika ağalarının desteklemek, rus sosyal emperyalizmi desteklemektir. İşçi sınıfının bir emperyalist gücü desteklemesinin kendi çıkarlarına ters düşüğünden devrimci işçiler, bu türden sendika ağalarını desteklemeleri söz konusu olmaz; tam tersine bunlara karşı amansız mücadele etmek zorundadırlar.

Devrimci işçiler, Aydınlık-TİKP karşı devrimcilerinin yaptığı gibi "DİSK'ten rus sosyal emperyalistlerinin usaklarını temizliyor" diye batı avrupalı emperyalistlerin usaklığını yapan sendika ağalarını mı desteklemelidir? Halil Öztürk, Şükrü Özbayrak gibi sendika ağalarını mı desteklemelidir? İşçiler Maden-İş'te örgütlenmeye mi çağırmalıdır? Bu sorulara verilecek cevap kesinlikle hayır olmalıdır. Devrimci işçiler, çeşitli sendika ağaları arasındaki dalaşmada şu veya bu sendika ağası klığını desteklemeyi işçi sınıfına ihanet olarak görürler. Onlar, sendika ağalarının bir bölümüne karşı, diğer bir bölümünü desteklemezler.

Bu durumda devrimci işçilerin görevinin ne olacağı konusunda devrimciler arasında çeşitli yanlış görüşler vardır. Bunlardan birisi de, "uluslararası Marksist-Leninist Hareketin sendikalar siyasetine uygun sendika siyasetini geliştirdiğini" iddia eden "proleter devrimcilerin" görüşüdür. Onlara göre; devrimci işçiler, gerici sendikaları terk ederek, yeni sendikalar kurmalı; gerici sendika larda örgütlü işçileri buyeni kurulan sendikalarla üye olmaya çağırulmalıdır. Onlar, bu görüşlerinin doğrultusunda bir pratik geliştirdi. Gerici sendikaları terk ederek yeni sendikalar kurdular. Fakat yeni kurulan bu sendikalara üye olan işçilerin sayısı, bugün gerici sendikalarda örgütlü işçilerin sayısı yanında sözü bile edilmeyecek kadar azdır. Kendi pratiklerinin de berrak bir şekilde gösterdiği gibi bu görüşler, binlerce işçinin şu veya bu sendika ağasının peşinden gittiği ve devrimci işçilerin, sendika ağalarının işçiler üzerinde etkisini henüz kıramadığı bir ortamda işçi sınıfının gerici sendika ağalarına terk edilmesini ve devrimci işçilerin işçi kitlelerinden kopmasını beraberinde getirmektedir. Bundan dolayı devrimci işçiler "proleter devrimcilerin" "uluslararası Marksist-Leninist Hareketin sendika siyasetine uygun olarak geliştirdikleri sendika siyasetini" de red etmelidir. Çünkü bu siyaset, bugünkü şartlarda işçi sınıfının sınıf mücadelesinin çıkarlarından çok, sendika ağalarının çıkarlarına hizmet etmektedir.

Öyle ise, devrimci işçiler ne yapmalıdır? Devrimci işçiler, işçi sınıfının siyasi, ekonomik, ideolojik alanda yürüttüğü sınıf mücadelesinin çıkarlarına uygun bir siyaset izlemelidirler. içinde bulunduğumuz şartlarda bu siyaset, sendikaları kazanma siyaseti olmalıdır. Sendikaları kazanmadan anlaşılacak şey, gerici sendikalarda örgütlü işçileri kazanma olmalıdır. İşçi kitlelerinin kazanılması da, genel çağrılarla olmaz. İşçileri kazanmak, ancak işçilerin bulunduğu yerleşim yerlerinde çalışarak, gerici sendikalarda gerici sendika ağalarına karşı mücadele etmekle mümkündür. Öyle ise devrimci işçilerin görevi, sendika ağalarını işçilerden tecrit etmek ve işçi kitlelerini sınıf mücadelesine kazanmak için gerici sendikalar içinde çalışmaktır.

T.Baş

YORUMSUZ

Dün ne demişlerse, bugün de aynı şeyi söylüyorlar. Ancak rolleri değişik bir biçimde. Bakın Demirel bugün ne diyor: — Yoklar ülkesi haline getirmişlerdir, Türkiye'yi.

— Yurdun pek çok yerinde kuyruklar uzamaktadır, et kuyruğu, sigara kuyruğu, kömür kuyruğu, benzin ve mazot kuyruğu (28.11.1976).

Demirel 1979: — Paket geliyor diye dünyanın kıyametini kopartacaksınız. Millet zannedecek ki, ona bir şey vereceksiniz. Çıka çıka zam çıkacaktır bu paketten.

Ecevit 1976: — Şimdi cephe hükümetinin almakta olduğu sözde istikrar tedbirleri de yine halkı ezcek niteliktedir. Demirel dönemi, pahalılık ve kuyruklar dönemidir.

Demirel 1979: — Ecevit iktidarı, pahalılık demektir, kuyruk demektir, yokluk demektir.

Ecevit 1976: — Temel maddelerin resmi fiyatlarıyla gerçek fiyatları arasındaki büyük farklar haksız ve gayrimenkul kazançlar olarak bir avuç aracıya ve karaborsacıya kalmaktadır.

Demirel 1979: — Günlük devam eden ölemler, karaborsacıların ve stokçuların işine yarayan, fakir halkın sırtından ölemler zenginleri türemiştir.

Ecevit 1976: — Demirel başta kaldıkça, halk

ezilen bu zamların sonu gelmeyecektir.

Demirel 1979: — Ecevit hükümeti başta kaldıkça zamların sonu gelmeyecektir.

Ecevit 1976: — Halk, bu hükümetten bir an önce kurtulmalıdır.

Demirel 1979: — Bu hükümetten bir an önce kurtulmak lazımdır.

Görüyorsunuz değil mi? O hükümetten kurtul, bu hükümetten kurtul.

Ömrümüz hep "kurtuluş savaşı"yla geçiyor.

Batma konusundaki "teorimize" gelince...

...Bilmeyiz, sadece mantar gibi bir o yana bir bu yana sürükleniriz...

Böyle demiyiz ya, vaktiyle...

Haksız mı çıkmış?

1973'de bu yana:

— Kurtar bizi Ecevit.

1975'de o yana:

— Kurtar bizi Demirel.

Üç yıl önce bu yana:

— Kurtar bizi Ecevit...

Üç yıl sonra o yana:

— Kurtar bizi Demirel.

Hep iki şamandıra arasında...

Şimdi gaiten bir ses gelse ve dese ki:

— Allah kurtarsın.

Haksız mı yani?

HAMBURG

13 Ocak 1979'da Hamburg Türkiyeli İlerici İşçiler Birliği (H.T.İ.İ.B) ve sosyal faşist kurt milliyetçileri, HDF üyesi Halk Birliği önderliğinde bir yürüyüş düzenlenmiştir. Yürüyüşe önderlik yapan (HTİİB) eylem kararını aldıktan sonra biz ATİF üyesi Hamburg Türkiyeli İşçiler Kültür ve dayanışma derneğine gelerek bizim bu eyleme ortak yapma isteğinde olduklarını belirttiler. Biz arkadaşlara bizim kendileri dışındaki kuruluşlarla eylem yapma vs. yapamayacağımızı ancak eylem doğru gördüğümüz için bu eyleme propaganda ve ajitasyon serbestliği temelinde katılabileceğimizi söyledik. Arkadaşlar ATİF in eylem birliğinin yanlış olduğunu ATİF an layışlı birliğinde bizimle eylem birliği yapamayacaklarını söylediler. Biz arkadaşların bu anlayışlarının yanlış olduğunu halk saf larında görülen her teşkilatla eylemde birlik ajite ve propaganda serbestliğinin tanınması gerektiğini defalarca belirttik. Arkadaşların bir yanda sosyal faşistlerle vs. diğer yanda bizimle bir bütün olarak ortak eylem yapma girişimlerinin bir orta yolcu siyaset olduğunu en azından kendilerinin Revizyonist gördükleri Kurt sosyal faşistlerle ve halk düşmanı gördükleri CHP yanlısı bir dernekle ortak eylem yapmanın hiç bir zaman gerçekten faşizme karşı mücadele olma yacağını, çünkü kendileri dışındaki kuruluşların ağıktan açığa komprador patrona kurulu devletin savunucusu olduklarını belirttik. Arkadaşlar anlayışlarından vaz geçmediler. Onlar diğer derneklerle ortak hazırladıkları sloganları vs. kabul edenlerin ancak eyleme katılacağını bunun tersinin katılamayacağını belirterek bizi eyleme koymayacaklarını söylediler. Biz arkadaşların yanlış anlayışını geniş kitleler içinde teşhir etmeye başladık. Arkadaşların bizim ortak sloganlarımızı kabul eden, yapılacak kabul etmeyen kabul edemeye katılacak ve grupçu anlayışları geniş yığınların sert tepkisiyle karşılandı. Gerek bizimlerin günlerce arkadaşlarla yaptığımız konuşmalar ve ısrarlı tavrımızla gerektire kitlenin tepkisi sonucu bizim konuşma hakkı olmaksızın ajite ve propaganda serbestlik temelinde eyleme katılmamızı kabul ettiriler. Devrimci yolun merkezî düzenlediği bu yürüyüş bir Hamburg Derneği ve çevre şehirler, Kiel, Hannover, Hildesheim, Flensburg ATİF sempatanları katıldı. Yürüyüşte toplam 600 kadar Türkiyeli ve Alman işçi öğrenci vardı. Biz ATİF sempatanları olarak 200 e yakın bir kitleyle eyleme katıldık, eylemde haykıracağımız sloganlar KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ, TEK YOL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ, FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE, KAHROLSUN SIKIYÖNETİM, MİLLİ ZULME SON, BEBELERE KURŞUN SIKAN ALÇAKLAR DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLAR, MARAŞTA YARAMIZ SA RILACAKTIR, FAŞİSTLERDEN HESAP SORULACAKTIR MİT-KONTRGERİLLA MHP ÜGD GİBİ FAŞİST CİNAYET SEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR !

KAVGA

Artık açmalı gözünü Kavgada ateşin uzağında duran Başkası savunurken davasını

Seyirci kalan kişi Artık açmalı gözünü

Katılmamışsa olsa kavgaya Sonunda paylaşacak bozgunu

Bir kenarda durmak falan boş Ne yapsa kaçamayacak kavgadan

Kendi kavgası için döğüşmeyen Dövüşecek düşmanın davası için

B.Brecht

ÇİN VIETNAM - KAMBOÇYA

Savaş üzerinde yürütülen boş sonuçsuz tartışmaların bir tek sebebi vardır. O da "savaşın hangi sınıf karakterine sahip olduğu, savaşın neden patladığı onu hangi sınıfların sürdürdüğü ve yine onu hangi tarihi ve tarihi-ekonomik şartların ortaya çıkardığı" (Lenin, savaş ve Barış, Eserleri, Alm. 24) noktalarına aydınlık getirilmeden, yani bu noktalar gözardı edilerek, savaş meseleleri üzerine tartışılmasıdır.

Vietnam'ın Kamboçya'ya işgali ve ardından Çin'in Vietnam'a bir "ders vermek" amacıyla saldırması sonucunda ortaya çıkan durum, bütün dünyada geniş tartışmalara yol açtı. Lenin'in de dediği "boş, sonuç olmayan tartışmalara... Çünkü gerçek devrimciler dışında herkes meseleye, sa-

Kahrolsun Gerici ve Haksız Savaşlar!

vaşın sınıf karakterini "unutarak"(!), onu yaratan tarihi ve tarihi-ekonomik şartları unutarak yaklaştı. İşte bu yaklaşım nedeniyledir ki, Kamboçya-Vietnam, Çin meselesinde, kendinin emperyalizme-sosyal emperyalizme modern Çin revizyonizmine ve her türlü gericiliğe karşı olduğunu söyleyen çevrelerde bile bir görüş birliğine varılamadı.

Kamboçya-Vietnam, Vietnam-Çin meselelerinde cephenin birini oluşturan sosyal emperyalistler, sosyal faşistler ve onların uşakları, utanmazca Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısını ve ülkenin bir kısmının işgalini görmemezlikten gele-

rek bunu Çin'in Vietnam'a saldırı meselesinden kopardılar. Ve sadece bu meseleye "çözüm" aramaya kalktılar. Buldukları çözüm de, saldırgan Çin'in Vietnam sosyalist Halk Cumhuriyeti topraklarından çekilmeseydi. Rus sosyal-emperyalizminin uşağı Vietnam'ın Kamboçya'dan çekilmesi diye bir mesele ise onlar için sözkonusu değildir. Çünkü "Kamboçya halkı tarihin en barbar rejimlerinden birini devirmişti" Rus sosyal-emperyalistlerinin "Kamboçya halkı" diye adlandırdıkları ise, çok iyi örgütlü ve silahlı 100 bin Vietnam askerinden ve onlara avcı köpeği gibi yol göstericilik yapan bir avuç Kamboçyalı hainden başkası değildi.

Rus sosyal emperyalistleri ve onların uşakları Vietnam-Çin meselesinde ise, Çin'in Vietnam'dan çekilmesini sağlamak için büyük bir koro oluşturdular. 2 Çin'li modern revizyonistlerin Vietnam'a saldırısını bahane ederek gerçek devrimcilere bol bol küfretme imkanı buldular.

ABD emperyalizmi ile, Batı Avrupa'lı emperyalistlerin ve Çin'li modern revizyonistlerin oluşturduğu ikinci cephe ise, Vietnam'ın Kamboçya'ya saldırısı ve işgali meselesinde Vietnam'a karşı çıkmakta birlik içinde hareket ederken, Çin'in Vietnam'a saldırısı meselesinde ikiye bölündü. Bu kendini en azından yüzeyde böyle gösterdi. Çünkü burjuva basında çıkan en son haberlere göre; hem ABD emperyalizminin hem de B. Avrupa'lı emperyalistlerin, Çin'in Vietnam'a saldıracağından haberi vardı. Çünkü Çin'li revizyonistlerin başı Deng Hsiao-Ping, Amerika Birleşik Devletlerine yaptığı gezide-başında kovboy şapkasıyla "Çin'in Vietnam'a ders vereceğinden" bahsetmişti. ABD'li ve B. Avrupa'lı emperyalistlerin bunu bilmelerine rağmen, Çin'in Vietnam'a saldırısını "kinamaları" ve onun Vietnam'dan çekilmesini istemeleri ikiye bölünmüş ve yüzlerine takındıkları "barış meleği" maskesinin düşmesini önlemek amacıyla atılmış taktik bir adımdan başka bir şey değildir.

Yazının başında, kendinin emperyalizme, s. emperyalizme ve Çin modern revizyonizmine ve her türlü gericiliğe karşı olduğunu söyleyen çevrelerde bile, bu konuda bir görüş birliğine varılamadığını söyledik. Bu çevrelerde, Kamboçya-Vietnam, Vietnam-Çin meseleleriyle ilgili olarak iki ayrı görüş ortaya çıktı.

Devamı 10. Sayfada

ORTA DOĞU

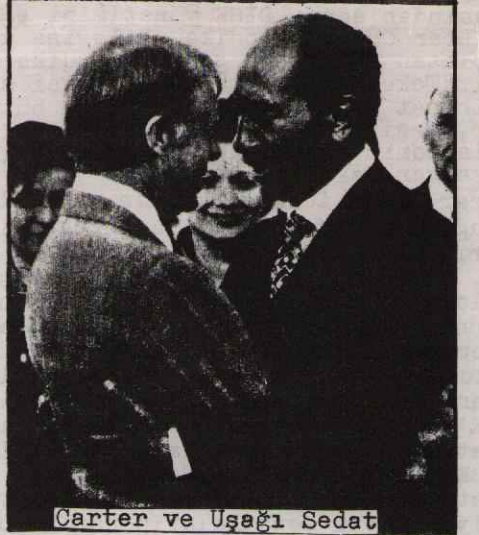
"Ortadoğu'da barış sorunu" Mart ayı içinde de güncelliğini korudu. Bu güncellik Carter'ın geçtiğimiz günlerde aniden İsrail ve Mısır'a yaptığı ziyaretlerle daha önem kazandı. Şüphesiz bu ziyaretlerin nedeni; Camp-Davit'te başlayan, İsrail Mısır arasındaki Ortadoğu'da "barış görüşmelerinin" bir anlaşma ile sonuçlanmasının önüne çıkan engellerin kaldırılması; Filistin sorununu "çözmek" idi.

Bilindiği gibi, ABD emperyalizminin, siyonist İsrail devletinin temsilcileri, ABD emperyalizminin uşağı Sedat'ın Eylül 1978'de Camp-Davit'te bir araya gelmişler, 'barış melekleri' kesilerek 'zavallı' Filistin halkının kaderini tayin etmede, Ortadoğu'da 'sürekli' 'barış'ı sağlama yönünde kafa patlatmışlardı. 'zavallı' 'günahsız' caniler. Eylül 1978 içinde Camp Davit zirvesi, çıkmaza girmiş ve günümüze kadar gelmişti. Neydi Camp Davit zirvesinin özü.

Bu öz, esas olarak Filistin sorunu konusunda noktalanıyor, tarafların anlaşmazlığı bu noktada yoğunlaşıyordu.

Kısaca Mısır'ın sunduğu bu anlaşma metnini şöyle özetleyebiliriz.

- İsrail, işgali altında bulundurduğu Sina yarımadasından çekilecek, Sina Mısır'a verilecekti (İsrail'in Sina'dan çekilmesi 5 senede düşünüyor)
- Sina'nın Kuzey batısı Gazze'deki Filistinlilere; Ürdün'ün batısındaki Batı Şeria'daki Filistin'lilere özerklik verilecek (Bu topraklar halen İsrail işgali altında bulunuyor)
- Bu özerklik konusunda görüşmeler, İsrail Mısır anlaşmasının imzalanmasından ve iki ülke parlamentolarınca onaylanmasından bir ay sonra başlayacak.
- Anlaşmadan 6 ay sonra bu bölgelerde seçimler yapılacak
- Anlaşmadan 9-10 ay sonra, İsrail askeri yönetime son verecek, gerekli mevzilere çekilecek.
- Bu çekilme, askeri yönetim sivil yetkilerini B. Şeria'da Ürdün yetkililerine devredek,
- Mısır Gazze şeridi üzerinde, Filistin'lilere Mısır'ın sorumluluklarını yerine getirdiğini kanıtlamak için, Gazze bölgesinde güvenlik kuvveti bulunduracaktır.
- 1978 Eylülü'nden buyana gelen bu anlaşma metinleri şekilden şekile girmiş, ama tayan edici konu olan Filistin sorununda, tarafların (İsrail-Mısır) tavrı değişmemiştir.

Carter ve Uşağı Sedat

Amerikan emperyalizminin sadık uşağı Sedat "Filistin sorunu çözülmeden, Ortadoğu'da barış gerçekleşemez" yine Mısır devlet başkan yardımcısı Hüsnü Mübarek "eger Sina olsaydı, barış 9 ay önce gerçekleşirdi" demagojisini yaparak, Filistin halkının kaderini, Filistin halkının bağımsız iradesinden, ayrı ele alarak, ABD emperyalizmi uşaklık derecesini belli etmektedir. Uşak Sedat Filistin sorununa 'çözüm'ü Gazze ve Şeria'da Filistin'lilere kendi ve faşist Kral Hüseyin'in egemenliği altında 'özerklik' verilmesinde görmektedir.

Buna karşılık ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki jandarması ırkçı siyonist İsrail devleti, bu konuda bir adım dahi ileri atmamaktadır.

Batı Şeria, Gazze'ye özerklik verilmesi, Doğu Kudüs'ün Ürdün'e devredilmesi konusundaki teklife kesinlikle karşı çıkmaktadır. Siyonistler "eger bu bölgelere özerklik verilirse, bu Filistin'lilerin devlet kurma anlamına gelir ki, biz buna kesinlikle izin veremeyiz" "dünyada hiç bir güç, bizleri İsrail'de bir Filistin devletinin kurulması için mecbur etmeyecektir" "Kudüs yahudilerin kutsal şehridir. Bölünmesine asla izin vermeyeceğiz" demektedirler.

Diğer taraftan Begin, İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan çekilmesinin söz konusu olmadığını ilan etmektedir.

ABD emperyalizminin temsilcileri, bu anlaşmayı imzalamak için İsrail ile Mısır arasında mekik dokumaktadırlar. ABD bu anlaşmayı sade Mısır ile İsrail arasında

Devamı 9. Sayfada

İRAN

Yıllardır Şah'ın baskı ve sömürsü altında kan kusan İran halkının tek bir isteği vardı. Şah'ın devrilmesi! İran halkının verdiği mücadeleler, sonucu nihayet Şah devrildi ve kaçmak zorunda kaldı.

Şah'tan boşalan yeri Şii lider Ayetollah Humeyni doldurdu. Humeyni'nin hükümet kurmasından sonra da İranda özüde değişen bir şey olmadı. Yürüyüşler, silahlı mücadeleler, ayaklanmalar yine devam etti. Mart ayı içinde İran'da gelişen en önemli olaylardan birincisi: Humeyni'nin islam dini kurallarına göre kadınlara çarşaf giyme zorunluluğu koyması üzerine "çarşafa hayır" sloganı ile 15 bin kadının Tahran'da yürüyüşe geçip, çarşaf giymeyi protesto etmeleridir.

Bunun üzerine "devrim muhafızları" yürüyüşe geçen binlerce kadını dağıtmak için havaya ateş açıp, kadınları dağıtmak için uğraştılar ve bunda da belli bir ölçüde başarılı oldular.

Öte yanda çarşaf giymiş ve sayıları 200 kadar kadın da sürekli "Allahu ekber" sloganı ile çarşaf giymeyi kabul etmiş, ancak iki grup arasında bir olay çıkmamıştır.

Açıktır ki, İran'da faşist şah rejiminin devrilmesinde kadınların rolü küçümsenemez. Kadınlar katilmasaydı İran Şah'ının devrilmesi söz konusu olamazdı.

Humeyni "din", "şariat". vb. gibi saçmalıklar adına; kadınların tüm demokratik ve siyasi haklarını ki (bu haklar zaten çok kısıtlı) ellerinden almak istemektedir.

Fakat yiğit İran kadınları, emekçi erkeklerde omuz omuza vererek demokratik halk devrimi ile gerçek özgürlüklerine kavuşana dek, şaha verdikleri ders, Humeyni'ye de vereceklerdir.

Humeyni'nin İran kadınlarına çarşaf giydirme ve onları üretime alıkoymak istemesi, İran kadınlarını mücadelesinden döndüremeyecektir.

Mart ayı içinde İran'da gelişen ikinci önemli olay ise: Irak sınırı yakınındaki Sonandaj'daki Kürt ayaklanmalarıdır.

İranda, Irak ve Türkiye sınırında oturan 4 milyon Kürt, Şah'ın ülkeyi terketmesinden beri, geçici devrim hükümetinin karşısına özerklik istekleri ile çıkmaktadır. Humeyni ise kürtlere özerklik tanımamaktadır.

Devamı 8. Sayfada

İran'lı Kadınlar Özgürlük için Mücadele Ediyorlar!